

RP 37/2009 rd

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om auktion av vissa radiofrekvenser och om ändring av 4 och 12 § i kommunikationsmarknadslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att en lag om auktion av vissa frekvenser stiftas och att kommunikationsmarknadslagen ändras.

Enligt propositionen ska nyttjanderätten av sådana radiofrekvenser som huvudsakligen reserverats för trådlöst bredband beviljas det företag eller den sammanslutning som lägger det högsta godkända budet på auktionsobjektet, om inte koncessionsmyndigheten har särskilt vägande skäl att misstänka att beviljandet av koncession till sökanden i fråga uppenbart äventyrar den nationella säkerheten.

Auktionsförfarandet ska begränsas endast till ett visst frekvensområde, eftersom avsikten är att samla erfarenheter av beviljandet av koncession genom auktion och på basis av dem bedöma hur auktionsförfarandet lämpar sig för den finska kommunikationsmarknaden.

I kommunikationsmarknadslagen föreslås vissa ändringar som är nödvändiga för att lagstiftningen ska vara enhetlig.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Lagstiftning och praxis.....	3
1.2 Europeiska unionens lagstiftning	6
1.3 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet	9
1.4 Bedömning av nuläget	12
2 PROPOSITIONENS SAMBAND MED ÅLANDS SJÄLVSTYRELSE.....	13
3 PROPOSITIONENS MÅL OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	13
4 ALTERNATIV	14
5 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	15
5.1 Ekonomiska konsekvenser.....	15
5.2 Konsekvenser för myndigheterna	17
6 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	17
6.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial	17
6.2 Utlåtanden och fortsatt beredning	18
DETALJMOTIVERING	19
1 LAGFÖRSLAG	19
1.1 Lag om auktion av vissa radiofrekvenser.....	19
1.2 Kommunikationsmarknadslagen.....	31
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	32
3 IKRAFTTRÄDANDE	32
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN OCH LAGSTIFTNINGSORDNING	32
4.1 Inledning	32
4.2 Yttrandefrihet	33
4.3 Näringsfrihet	34
4.4 Bemyndigandet att utfärda normer.....	35
4.5 Statliga skatter och avgifter.....	35
4.6 Myndighetshandlingars offentlighet	36
4.7 Bedömning av lagstiftningsordningen	38
LAGFÖRSLAG	39
1. Lag om auktion av vissa radiofrekvenser	39
2. Lag om ändring av 4 och 12 § i kommunikationsmarknadslagen	45
BILAGA	47
PARALLELLTEXT	47
2. Lag om ändring av 4 och 12 § i kommunikationsmarknadslagen	47

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning och praxis

Kommunikationsmarknadslagen

Frekvensförvaltningen kan ordnas på flera olika sätt. Det är t.ex. möjligt att bevilja ensamrätt till frekvenser genom administrativa beslut, s.k. skönhetsstävlingar eller på kommersiella grunder. Olika alternativa metoder kan också användas parallellt.

Auktioner och skönhetsstävlingar är de viktigaste metoderna för beviljande av frekvenser. Vid ett auktionsförfarande beviljas koncession till det företag som lägger det högsta budet.

Samtliga koncessioner i Finland beviljas för närvarande genom s.k. skönhetsstävlingar där koncessionerna beviljas utgående från bedömningar som görs enligt vissa kvalitetskriterier. Bestämmelser om beviljande av koncession finns i kommunikationsmarknadslagen (393/2003).

I 2 kap. i kommunikationsmarknadslagen finns bestämmelser om utövande av televerksamhet. Enligt 4 § krävs koncession när nätjänster som förutsätter radiofrekvenser tillhandahålls i sådana digitala markbundna masskommunikationsnät eller mobilnät där allmän televerksamhet utövas.

Enligt 5 § i kommunikationsmarknadslagen ska en koncession förklaras ledig att sökas när frekvenser som tekniskt och med hänsyn till en effektiv användning av frekvenserna är ändamålsenliga blir lediga för koncessionsberoende televerksamhet. Koncessioner förklaras av statsrådet lediga att sökas i enlighet med den plan för användning av frekvensområden som avses i 6 § i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar (1015/2001), nedan radiolagen.

Enligt lagens 7 § är den som ansöker om koncession skyldig att i samband med ansökan betala en ansökningsavgift på 1 000 euro till staten. Avsikten med avgiften har närmast varit att avvärja ogrundade och icke-seriösa

koncessionsansökningar. Statsrådet beviljar koncession för en viss tid, dock för högst 20 år.

I 9 § i kommunikationsmarknadslagen finns bestämmelser om villkoren för beviljande av koncession. Koncession ska beviljas om sökanden har tillräckliga ekonomiska resurser att sörja för nätföretagets skyldigheter och koncessionsmyndigheten inte har grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot kommunikationsmarknadslagen, radiolagen, lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation (516/2004) eller någon annan lag som gäller televerksamhet.

Lagen förutsätter att koncession ska beviljas sådana sökande, vilkas verksamhet bäst främjar kommunikationsmarknadslagens syften enligt dess 1 §, om koncession på grund av knapp tillgång på radiofrekvenser inte kan beviljas alla sökande.

Syftet med kommunikationsmarknadslagen är enligt lagens 1 § att främja utbudet och användningen av tjänster i kommunikationsnät samt att säkerställa att kommunikationsnät och kommunikationstjänster på skäliga villkor är tillgängliga för alla teleföretag och användare i hela landet. Lagens syfte är också att sörja för att de till buds stående möjligheterna till telekommunikation i Finland motsvarar användarnas rimliga behov, konkurrerar sinsemellan, är tekniskt utvecklade, håller god kvalitet, är driftsäkra och trygga samt har förmånliga priser.

I 10 § i kommunikationsmarknadslagen ingår bestämmelser om koncessionens innehåll. I koncessionen definieras koncessionshavarens geografiska verksamhetsområde. Koncessionen kan förenas med kvalitetskrav som gäller nätet eller tjänsten och som främjar lagens syften. Dessutom kan koncessionen förenas med sådana villkor för kommunikationsnätens tekniska egenskaper eller en effektiv användning av frekvenserna som kompletterar de tekniska föreskrifter av Kommunikationsverket som nämns i lagen.

Enligt 11 § kan en koncession med koncessionshavarens samtycke och även i övrigt

ändras medan koncessionen är i kraft, om det är nödvändigt av en särskild orsak som beror på den tekniska utvecklingen eller en väsentlig förändring i verksamhetsbetingelserna för den koncessionsberoende verksamheten.

I 12 § finns bestämmelser om återkallande och överföring av en koncession. Statsrådet kan återkalla ett teleföretags koncession helt eller delvis om teleföretaget allvarligt och upprepade gånger har brutit mot lagen eller koncessionsvillkoren eller om teleföretaget inte längre med hänsyn till verksamhetens art och omfattning har tillräckliga ekonomiska resurser att uppfylla sina skyldigheter, och teleföretaget trots uppmaning inte rättar sitt förfarande eller återställer sina ekonomiska resurser till en tillfredsställande nivå.

Enligt 12 § 2 mom. i kommunikationsmarknadslagen får koncessioner inte överföras. Statsrådet kan återkalla en koncession, om den faktiska bestämmanderätten i förhållande till koncessionshavaren förändras. Anmälan om förändrad bestämmanderätt ska omedelbart göras till statsrådet som ska fatta beslut om återkallandet inom två månader efter anmälan. Enligt 3 mom. betraktas överföring av koncession inom en koncern mellan moderbolaget och ett dotterbolag som är helt i dess ägo inte som en sådan överföring av koncession som utgör förutsättning för återkallande. Koncessionsmyndigheten ska omedelbart underrättas om en sådan överföring.

Radiolagen

Enligt 6 § 1 mom. i radiolagen bestämmer Kommunikationsverket om användningen av radiofrekvenser för olika ändamål med hänsyn till internationella bestämmelser och rekommendationer. I föreskrifterna ska förutom information om ett frekvensområdes användningsändamål också finnas uppgifter om de viktigaste radioegenskaperna som en radioanläggning som använder frekvensområdet i fråga ska uppfylla. Enligt 6 § 5 mom. i radiolagen ska Kommunikationsverket samarbeta med kommunikationsministeriet vid beredningen av dessa föreskrifter.

Enligt 7 § 1 mom. i radiolagen ska ett tillstånd skaffas för innehav och användning av en radiosändare, utom i de fall som avses i paragrafens 2,3, eller 5 mom. Enligt 10 § 1

mom. beviljas radiotillstånd av Kommunikationsverket. Om sökanden har för avsikt att utöva koncessionsberoende televerksamhet enligt 4 § i kommunikationsmarknadslagen, kan radiotillstånd enligt 6 mom. inte beviljas, om sökanden inte har behövlig koncession som beviljats av statsrådet.

En frekvensavgift tas ut för de radiotillstånd som Kommunikationsverket beviljar. Bestämmelser om de avgifter som tas ut för Kommunikationsverkets prestationer gällande radioförvaltningen finns i kommunikationsministeriets förordning om de avgifter som tas ut för Kommunikationsverkets prestationer gällande radioförvaltningen (950/2008). Frekvensavgiften bestäms på basis av hur användbara radiotillståndets frekvenser är. Med hjälp av frekvensavgiften försöker man också effektivisera användningen av frekvenserna.

Enligt 6 § 2 mom. i radiolagen fastställer statsrådet en användningsplan för sådan koncessionsberoende televerksamhet som avses i 4 § i kommunikationsmarknadslagen samt för de frekvensområden som bestämts för utövande av sådan koncessionsberoende televisions- och radioverksamhet som avses i 7 § i lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998). Om Kommunikationsverkets föreskrift för användningen av ett enskilt frekvensområde kan ha betydelsefulla följder för den allmänna utvecklingen av kommunikationsmarknaden, ska användningsplanen för frekvensområdet i fråga enligt 6 § 5 mom. i radiolagen fastställas i den användningsplan för frekvensområdena som fastställs av statsrådet.

Statsrådet har i juni 2007 utfärdat en statsrådsförordning om användningsplan för frekvensområden i televisions- och radioverksamhet samt för koncessionsberoende televerksamhet (680/2007, nedan *frekvensförordningen*).

I frekvensförordningen finns bestämmelser om antalet televisions-, radio- och mobiltelefonnät, de frekvensområden som används för verksamheten samt vissa omständigheter av teknisk natur. I frekvensförordningen finns bl.a. bestämmelser om de frekvensområden som ska användas för den andra och tredje generationens digitala mobilteleverksamhet samt om de frekvensområden som ska an-

vändas för den riksomfattande digitala bredbandiga 450-mobiltelenätsverksamheten. I frekvensförordningen föreskrivs dessutom om det antal nät som finns tillgängliga för respektive verksamhet. Som bilaga till frekvensförordningen finns en plan över de frekvenser som används för olika televisions- och radioverksamheter.

Radiofrekvenser

Radiofrekvenserna är en begränsad naturresurs som har mycket stor samhälllig och ekonomisk betydelse. Radiofrekvenser används för många olika ändamål i samhället och näringslivet.

Kommunikationsverket styr användningen av radiofrekvenser i Finland. Genom planeringen av användningen av frekvenserna försöker man säkerställa att både befintliga och framtida radiosystem har tillräcklig tillgång till användbara radiofrekvenser med så lite störningar som möjligt. Genom frekvensförordningen fastställer statsrådet vilka frekvenser som ska användas för koncessionsberoende televerksamhet samt televisions- och radioverksamhet och som har ansetts vara av stor samhälllig betydelse.

I frekvensförordningen har mobiltelenäten anvisats frekvenser inom frekvensområdena 900 megahertz, 1800 megahertz och 2000 megahertz. Inom de lägsta frekvensområdena är det möjligt att använda nät som baserar sig på både GSM- och UMTS-teknik och inom frekvensområdet 2000 megahertz nät som baserar sig på UMTS-teknik. I Fastlandsfinland har tre koncessioner beviljats för dessa frekvensområden. Inom frekvensområdet 450 megahertz har en (1) koncession beviljats för ett bredbandigt digitalt mobilnät i Fastlandsfinland.

Kommunikationsverket har redan i flera år beviljat radiotillstånd för trådlösa bredbandsnät som optimerats för datatrafik (s.k. fast WiMAX) inom frekvensområdet 3500 megahertz. I ett beslut av kommissionen reserveras frekvensbandet 3400 — 3800 megahertz för markbundna system som kan tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster.

Kommunikationsministeriet har till riksdagen överlåtit en proposition (RP 223/2008 rd)

i vilken det föreslås att kommunikationsmarknadslagen ska ändras så att företag som innehar radiotillstånd för befintliga fasta WiMAX-nät kan ansöka om koncession för mobilkommunikation (s.k. mobil-WiMAX) hos kommunikationsministeriet genom ett enklare förfarande.

När den analoga televisionsverksamheten upphörde frigjordes frekvenser för annan användning. Statsrådet ändrade frekvensförordningen fr.o.m. den 1 juli 2008 och anvisade UHF-frekvensområdets övre band (790-862 megahertz) för digitala bredbandsnät. I bruktagandet av detta frekvensområde förutsätter bl.a. att frekvenserna koordineras med grannländerna.

En europeisk frekvensplan håller på att utarbetas och den blir klar under 2009. UHF-frekvenser tas i bruk för bredbandsnät tidigast om två-tre år, beroende på i vilken omfattning och enligt vilken tidtabell övriga länder tar dessa frekvenser i bruk för bredbandsnät.

Statsrådet anvisade de frekvenser inom VHF-området som frigjordes från den analoga televisionsverksamheten till högupplösningsprovsändningar i två riksomfattande kanalknippen. Inom UHF-området anvisades ett nytt riksomfattande kanalknippe, utöver de tidigare fyra riksomfattande DVB-T-kanalknippena (sedvanlig markbunden digital television) och ett DVB-H-kanalknippe (mobil-TV). Inom UHF-området anvisades också ett regionalt kanalknippe för högupplösningsprovsändningar i huvudstadsregionen. Koncessionerna för sedvanliga digitala kanalknippen upphör i augusti 2010.

De frekvenser som föreslås bli föremål för auktion har hittills använts närmast för radiolänkar. Internationella teleunionen har på global nivå anvisat dem för tredje generationens mobilsystem. Till tredje generationens mobilsystem hör bl.a. UMTS, LTE och mobil-WiMAX. Kommunikationsverket har redan länge informerat radiolänkanvändarna inom frekvensområdet om ändringen av frekvensområdets användningsändamål, och användningen av de sista radiolänkarna inom detta frekvensområde upphör under 2009.

Användningen av frekvensområdet för mobilkommunikation och i synnerhet för bredbandsnät gör det möjligt att bygga upp en

stor dataöverföringskapacitet bl.a. genom att använda ovan nämnda tredje generationens mobilkommunikationsteknologi. På grund av den elektromagnetiska vågens egenskaper är uppbyggnaden av radionätets täckning inom detta frekvensområde avsevärt dyrare än vad den varit i fråga om de frekvenser som hittills använts för mobilkommunikation.

Kommunikationsmarknaden

I europeisk jämförelse är den finska kommunikationsmarknaden liten, utvecklad och konkurrensutsatt. Centrala företag inom branschen är TeliaSonera Finland Oyj, Elisa Abp, DNA Finland Ab, Finnet-gruppen som består av lokala telefonbolag och Digita Ab.

Utmärkande för den finska kommunikationsmarknaden är att datatrafiken ökar mycket kraftigt, att ökningen i antalet bredbandsanslutningar följer ökningen av det totala antalet datorer och tredje generationens mobiltelefoner, att antalet mobilabonnemang har nått sin kulmen och att de traditionella samtalen från en fast anslutning håller på att minska dramatiskt.

På den finska mobilmarknaden har det inte skett några betydande förändringar den senaste tiden. Mobilmarknaden domineras av tre nätoperatörer: TeliaSonera Finland Oyj, Elisa Abp och DNA Finland Ab. Största delen av de kunder som är kopplade till vardera företagets nät är anslutningskunder i ett tjänsteföretag som hör till samma koncern som nätföretaget.

Den finska mobilmarknaden är koncentrerad. TeliaSonera Oyj har en marknadsandel på ca 39 procent, Elisa Abp 37 procent, DNA Finland Ab 22 procent och övriga tjänsteleverantörer två procent.

De självständiga tjänsteoperatörernas marknadsandel har de senaste åren legat kvar på en mycket låg nivå, dvs. på ca två procent. När den var som högst var de självständiga tjänsteoperatörernas andel över 10 procent. De självständiga tjänsteoperatörernas betydelse på marknaden minskade avsevärt när Saunalahti Oy slogs samman med Elisa Abp i december 2005. Marknaden har sedan Saunalahti Oy upphörde med sin självständiga verksamhet inte fått några nya betydande

tjänsteleverantörer som är oberoende av nätoperatörerna.

I slutet av juni 2008 fanns det över 6,4 miljoner mobilabonnemang i Finland. Antalet terminaler inom den tredje generationens mobilnät har ökat kraftigt och närmar sig redan 1,5 miljoner. Tidsbegränsade abonnemangsavtal blir allt vanligare på marknaden.

När det gäller bredbandsanslutningar hade Elisa Abp 2008 en marknadsandel på ca 34 procent, TeliaSonera Finland Oyj hade 29 procent, Finnet-gruppen 13 procent, DNA Finland Ab 14 procent och övriga tjänsteleverantörer ca 10 procent. Det totala antalet bredbandsanslutningar uppgick efter det första halvåret 2008 till något över 1,9 miljoner. Antalet anslutningar ökade under ett halvår med drygt 160 000 anslutningar, dvs. med ca 9 procent. Ökningen förklaras av det ökade antalet mobilbredbandsanslutningar i mobilnäten. För närvarande finns det redan över 300 000 mobilbredbandsanslutningar.

1.2 Europeiska unionens lagstiftning

Ramdirektivet

Direktiven om elektronisk kommunikation har bestämmelser om frekvenser närmast i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (nedan auktorisationsdirektivet) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (nedan *ramdirektivet*).

Artikel 8 i ramdirektivet förutsätter att man i största möjliga utsträckning ska sträva efter en teknikneutral reglering. Artikel 9 i ramdirektivet förutsätter en effektiv förvaltning av radiofrekvenser samt objektiva, öppet redovisade och icke-diskriminerande förfaranden när beslut fattas om frekvensernas användningsändamål och frekvenstilldelning.

Direktivet ger medlemsländerna möjligheten att bestämma om de förfaranden genom vilka företag kan överföra nyttjanderätten till radiofrekvenser på andra företag. Om denna överföringsmöjlighet tas in i lag, ska överföringen ske enligt det förfarande som regleringsmyndigheten fastställer.

Auktorisationsdirektivet

Syftet med auktorisationsdirektivet är att skapa förutsättningar för en inre marknad för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster genom harmonisering och förenkling av de bestämmelser och villkor som gäller för auktorisation. Syftet med auktorisationsystemet är att ta hänsyn till kommunikationsteknikernas konvergens och behandla olika serviceformer på ett sätt som inte är beroende av tekniken.

Enligt artikel 5 ska medlemsstaterna inte kräva att individuella nyttjanderätter beviljas som förutsättning för användningen av radiofrekvenser, om det är möjligt. Om användningen av radiofrekvenser bygger på enskilda nyttjanderätter, ska denna rätt på begäran beviljas alla företag som omfattas av allmän auktorisation, om inte en kvantitativ inskränkning av rättigheterna är nödvändig för att en effektiv användning av radiofrekvenser ska kunna säkerställas.

Förfarandena för hur nyttjanderätterna till radiofrekvenser beviljas ska vara öppna för insyn, tydliga och icke-diskriminerande. Vid beviljandet av nyttjanderätter ska det anges om denna kan överlätas på rättsinnehavarens initiativ och på vilka grunder. Beslut om nyttjanderätt ska i fråga om radiofrekvenser fattas inom sex veckor. Tidsfristen kan förlängas med åtta månader, om urvalsförfaranden som bygger på konkurrens eller är jämförande används vid beviljandet av radiofrekvenser. Beslut om nyttjanderätter ska offentliggöras.

I artikel 6 i auktorisationsdirektivet definieras de maximivillkor som kan fogas till nyttjanderätter till radiofrekvenser. Villkoren ska kunna motiveras objektivt med hänsyn till nätet eller tjänsten samt vara icke-diskriminerande, proportionella och öppet redovisade.

I artikel 7 bestäms om faktorer som ska beaktas när en begränsning av nyttjanderätterna till radiofrekvenser övervägs. När begränsningar övervägs ska medlemsstaten sträva efter att beakta nyttan för användarna samt underlätta konkurrensens utveckling. Alla berörda parter, inbegripet användarna och konsumenterna, ska ges tillfälle att lägga fram synpunkter på eventuella begränsningar. Ett

beslut om begränsning jämte motiveringar ska offentliggöras. Sedan beslut fattats om fördelningsförfarandet ska medlemsstaten förklara nyttjanderätterna till radiofrekvenserna lediga att sökas.

Med skäliga intervall eller på motiverad begäran av de berörda företagen ska det kontrolleras om begränsningarna av nyttjanderätterna till radiofrekvenserna är nödvändiga. Om fler nyttjanderätter kan beviljas, ska medlemsstaten offentliggöra denna information och förklara de nya nyttjanderätterna lediga att sökas.

Nyttjanderätter till radiofrekvenser ska beviljas genom ett opartiskt, icke-diskriminerande och proportionellt förfarande med god insyn. I urvalsgrunderna ska uppnåendet av målen i artikel 8 i ramdirektivet betonas. Vid användningen av urvalsförfaranden som bygger på konkurrens eller är jämförande kan den allmänna tidsfristen på sex veckor för beviljande av nyttjanderätter förlängas med högst åtta månader för att garantera rättvisa, rimliga, tydliga och öppna förfaranden för alla berörda parter.

Artikel 8 reglerar tilldelningen av radiofrekvenser, om användningen av frekvenser är internationellt harmoniserad och villkor och förfaranden för tillträde har överenskommit internationellt. Då ska medlemsstaterna bevilja nyttjanderätter i enlighet med internationella överenskommelser och gemenskapens bestämmelser och inga ytterligare villkor, tilläggsgrunder eller förfaranden som kan begränsa, ändra eller fördröja en harmoniserad tilldelning av radiofrekvenserna får läggas till urvalsförfarandet.

Om regleringsmyndigheten konstaterar att ett företag inte iakttar villkoren eller de särskilda skyldigheter som ålagts företaget, ska den enligt artikel 10 underrätta företaget om detta och ge företaget tillfälle att inom en månad lägga fram sina synpunkter eller åtgärda bristerna. Tidsfristen kan också med företagets samtycke eller genom regleringsmyndighetens ensidiga beslut vara kortare om det gäller en återkommande förseelse. Den nationella regleringsmyndigheten kan också besluta om en längre tidsfrist. Om företaget inte åtgärdar bristerna inom utsatt tid, ska regleringsmyndigheten vidta nödvändiga

åtgärder för att säkerställa att villkoren och skyldigheterna iakttas.

Artikel 10 tillåter medlemsstaterna att auktorisera berörda myndigheter att vid behov bestämma om ekonomiska påföljder för företagen. Företagen ska inom en vecka underrättas om åtgärderna och motiveringarna till dem.

Regleringsmyndigheten kan förhindra ett företag att fortsätta med sin verksamhet eller dra in nyttjanderätterna tills vidare eller helt, om företaget allvarligt och upprepade gånger har brutit mot villkoren och de särskilda skyldigheterna och ovan beskrivna myndighetsåtgärder inte har lett till resultat. Om överträdelsen av villkoren och de särskilda skyldigheterna innebär ett direkt och allvarligt hot mot allmän ordning, säkerhet eller folkhälsa, eller orsakar allvarliga ekonomiska eller operativa problem för andra företag eller användare, kan regleringsmyndigheten vidta brådskande tillfälliga skyddsåtgärder.

I artikel 11 bestäms om de skäl med stöd av vilka regleringsmyndigheten kan kräva uppgifter från företagen. Uppgifter kan samlas in systematiskt eller i enskilda fall vid övervakningen av hur skyldigheter i anslutning till avgifter (administrativa avgifter och avgifter för nyttjanderätter samt eventuella avgifter för samhällsomfattande tjänster) samt sektorvisa särskilda skyldigheter som eventuellt ålagts företaget iakttas.

Alla villkor i anslutning till nyttjanderätter till radiofrekvenser kan i enskilda fall kontrolleras om det har inkommit klagomål om företaget eller om regleringsmyndigheten har skäl att anta att något villkor inte uppfylls. I samband med beviljandet av nyttjanderätter kan även uppgifter från de berörda företagen begäras.

Artikel 13 gör det möjligt för medlemsstaterna att bevilja myndigheterna rätt att ta ut avgifter för nyttjanderätter till radiofrekvenser samt rättigheter att installera system. Grunden för avgifterna ska vara att en så effektiv användning av resurserna som möjligt säkerställs.

Revidering av direktivet

Kommissionen lade den 13 november 2007 fram ett förslag för Europaparlamentet och

rådet om en ändring av direktiven om elektronisk kommunikation.

Enligt kommissionens förslag ska separata koncessioner slopas vid frekvenshanteringen i sådana fall då beviljandet av individuella nyttjanderätter inte är nödvändigt för att hindra skadliga störningar eller på grund av mål av allmänt intresse. Huvudprinciperna vid frekvenshanteringen ska vara teknik- och tjänsteneutralitet. Rätten till frekvensanvändning får i regel inte vara kopplad till handhavandet av en viss teknik eller en viss tjänst. Undantag från huvudreglerna är möjliga, men de ska tillämpas endast i begränsad omfattning och de ska motiveras med mål av allmänt intresse.

Enligt förslagen ska också sekundär handel med frekvenser vara tillåten på vissa definierade frekvensband. I förslagen anges dock inte vilka dessa frekvensband skulle vara, utan detta ska avgöras särskilt genom kommittéförfarande.

Enligt direktivförslagen ska kommissionen också få rätt att samordna och harmonisera nyttjanderätter till frekvenser, urvalsförfaranden och valet av företag då det är fråga om ovan nämnda alleuropeiska frekvensband.

Det medbeslutandeförfarande som gäller kommissionens förslag har ännu inte avslutats. Avsikten är att direktiven ska godkännas före det Europaparlamentsval som hålls i juni 2009.

Det är sannolikt att förslaget kommer att ändas bl.a. så att medlemsstaterna har större möjligheter än i kommissionens ursprungliga förslag att avvika från huvudreglerna om teknik- och tjänsteneutralitet. Man har också förhållit sig kritiskt till andra förslag som lagts fram av kommissionen och därför kommer den slutliga utformningen av direktiven att avvika från kommissionens ursprungliga förslag.

Kommissionens frekvensbeslut

Kommissionen gav den 13 juni 2008 ett beslut (Kommissionens beslut om harmonisering av frekvensbandet 2500 — 2690 megahertz för markbundna system som kan tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster i gemenskapen, 2008/477/EG) enligt

vilket frekvensbandet 2500 — 2690 megahertz reserveras för trådlösa bredbandstjänster.

Enligt kommissionens beslut är anvisandet av frekvensbandet 2500 — 2690 megahertz för markbundna system som kan tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster inom Europeiska unionen (nedan *EU*) viktigt för att man ska kunna hantera konvergensen mellan sektorerna för mobila tjänster, fasta tjänster och sändningstjänster och ta hänsyn till teknisk innovation. De tjänster som tillhandahålls i det här frekvensbandet bör huvudsakligen inriktas på slutanvändares tillgång till bredbandskommunikation.

Kommissionens beslut innehåller tekniska villkor och vägledning för tillämpningen av villkor som inte är mer begränsande än nödvändigt på basstationer och terminalstationer som använder frekvensbandet 2500–2690 megahertz. Villkoren är lämpliga för att hantera risken för skadlig störning både inom och utom nationella territorier, utan krav på användning av någon särskild typ av teknik, och baseras på optimerade parametrar för den mest sannolika användningen av bandet.

Kommissionens utkast till rekommendation om frekvenser

Kommissionen har med stöd av artikel 19 i ramdirektivet berett en rekommendation om villkoren i anslutning nyttjanderätterna till radiofrekvenser inom regelverket för elektronisk kommunikation i anslutning till tillträdespolitiken för trådlösa elektroniska kommunikationstjänster (Wireless Access Policy for Electronic Communications, WAPECS).

Rekommendationen ska gälla icke-tekniska villkor som är förenade med rätten att använda radiofrekvenser och den ska tillämpas på nyttjanderätter som beviljas eller förnyas efter det att rekommendationen trätt i kraft.

Rekommendationen ska gälla televisionsfrekvenser (UHF-band, 470 — 862 megahertz), frekvenser som reserverats för andra och tredje generationens mobilkommunikation (880 — 915 megahertz, 925 — 960 megahertz, 1710 — 1785 megahertz, 1805 — 1880 megahertz, 1900 — 1980 megahertz, 2010 — 2025 megahertz, 2110 — 2170 me-

gahertz) samt frekvensbanden 2500 — 2690 megahertz och 3400 — 3800 megahertz.

De villkor som är förenade med nyttjanderätterna till frekvenser ska oberoende av frekvensbandet vara enhetliga med tanke på slutanvändarnas nyttjanderätter. Antalet villkor ska begränsas till ett minimum för att säkerställa en så flexibel och effektiv användning av frekvenserna som möjligt.

I nyttjanderätterna ska i regel inte anges de tjänster som frekvenserna i fråga ska användas för, om inte ett särskilt mål av allmänt intresse förutsätter detta.

Medlemsstaterna ska om möjligt låta marknadskrafterna avgöra en så effektiv användning av frekvenserna som möjligt och därmed tillåta att nyttjanderätterna överförs. Också ibruktagande av andra marknadsbaserade metoder rekommenderas.

Det ska även i fortsättningen vara möjligt att fastställa krav på geografisk täckning, men förfarandena ska vara öppna när det gäller möjligheten att inte iaktta kraven. Nyttjanderätterna ska beviljas för så lång tid som möjligt för att marknadskrafterna ska hinna verka och man hittar ett effektivt användningsändamål för frekvenserna.

Enligt artikel 19 i ramdirektivet ska medlemsstaternas regleringsmyndigheter beakta rekommendationen så noggrant som möjligt. Om man beslutar att inte iaktta rekommendationen ska den nationella regleringsmyndigheten meddela om saken till kommissionen och motivera sin ståndpunkt. För att rekommendationen ska kunna iakttas i Finland krävs ändringar i den nationella lagstiftningen om nyttjanderätterna till frekvenser.

Inom det frekvensområde som föreslås bli föremål för auktion har rekommendationen inte särskilt stor betydelse, eftersom bestämmelserna om de frågor som rekommendationen avser inom detta frekvensområde finns i ovan nämnda frekvensbeslut av kommissionen.

1.3 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet

Inom Europeiska unionen håller man på att övergå till en marknadsbaserad metod för spektrumhanteringen. Nyttjanderätterna beviljas antingen genom auktioner eller genom

något annat urvalsförfarande där det pris som betalas för nyttjanderätten till frekvenserna har störst inverkan på valet. Ett allmänt mål är att effektivisera användningen av frekvenser och att underlätta ibruktagandet av nya tekniker. Detta förväntas leda till ökad konkurrens och till innovationer som i praktiken märks i form av nya tjänster och förmånligare priser.

Kommunikationsministeriet tillsatte den 29 augusti 2007 en arbetsgrupp, nedan *arbetsgruppen för utveckling av radiofrekvenser*, som hade i uppdrag att utreda behövliga lagstiftningsändringar och andra praktiska åtgärder för att utveckla användningen av radiofrekvenser inom kommunikationsmarknaden. Arbetsgruppen för utveckling av radiofrekvenser redde i enlighet med sitt uppdrag också ut vilken praxis som tillämpas i Europeiska unionens medlemsländer när det gäller kommersialiseringen och utvecklandet av nyttjanderätter till radiofrekvenser. I den slutrapport som arbetsgruppen lämnade den 29 april 2008 ("Marknadsbaserad spektrumförvaltningsmodell", KM 19/2008) finns ett sammandrag av praxisen i EU-länderna.

För att utreda praxisen i EU-länderna har kommunikationsministeriet låtit göra en studie om den marknadsbaserade metoden för spektrumhanteringen i EU-länderna (KM 8/2008). I studien kartläggs praxis vid den marknadsbaserade metoden för spektrumhanteringen och utvecklingen av spektrumförvaltningen i de mest centrala medlemsländerna i Europeiska unionen. Studien genomfördes utifrån offentligt material från alla EU-länder samt enkäter till regleringsmyndigheterna i sju EU-länder. De länder som deltog i enkäten var Sverige, Danmark, Tyskland, Nederländerna, Storbritannien, Irland och Spanien.

Auktioner användes först i Nya Zeeland och Förenta staterna i början av 1990-talet. I Europa kommersialiserades frekvenser första gången vid millennieskiftet i samband med att koncessionerna för 3G beviljades. Auktioner har tagits i bruk i synnerhet i fråga om de mest efterfrågade frekvenserna, dvs. i första hand i fråga om frekvenser som lämpar sig för mobilkommunikation och trådlöst bredband.

Finland är vid sidan av Portugal ett av de sista länderna i Västeuropa där koncessioner

beviljas på basis av en skönhetstävling som baserar sig på myndighetsprövning utan betydande avgifter. Många länder som använt skönhetstävlingar har övergått till auktioner. Skönhetstävlingar och en avgift används i Frankrike och Spanien. Övriga länder i Väst-europa använder auktioner för beviljande av nyttjanderätter. Också Portugal har meddelat att nyttjanderätterna till frekvensbandet 3500 megahertz tilldelas genom auktion.

Radiospektrumkommittén, som lyder under EU, lät i medlet av 2007 göra en enkät hos EU:s medlemsstater om den planerade användningen och förfarandet för beviljandet inom frekvensområdet 2500 — 2690 megahertz. Nederländerna, Irland, Sverige, Tyskland, Danmark och Storbritannien meddelade att de beviljar koncessionerna genom auktioner. Alla länder meddelade att koncessionerna tilldelas teknikneutralt, oberoende av det sätt på vilket de beviljas.

Det huvudsakliga syftet med kommersialiseringen av frekvenser har inte varit att samla in pengar. En marknadsbaserad spektrumhantering anses bättre kunna uppnå de centrala mål som ställs på regleringen av frekvenserna, såsom en effektiv användning, främjande av konkurrens, konsumenternas intressen, främjande av innovationer och konkurrenskraft samt genomskinlighet och opartiskhet vid beviljandet av koncessioner.

Det sätt på vilket koncessioner beviljas har i EU-länderna inte begränsat regleringsmyndighetens möjligheter att ställa villkor på koncessionerna. De största skillnaderna mellan koncessioner som beviljats genom skönhetstävling och koncessioner som beviljats genom auktioner har gällt servicekraven, solvenskraven och andra ekonomiska krav samt avgifterna i anslutning till koncessionerna. Det låga antalet årliga avgifter är naturligt, eftersom auktionspriset ofta har beräknats täcka alla kostnader för koncessionen. Servicekraven avser kravet på att ordna t.ex. kundtjänster året runt. Solvenskravet har i de flesta länder använts endast som ett villkor som ska uppfyllas för att det ska vara möjligt att delta i processen för att ansöka om koncession.

Teknikneutralitet har blivit allt vanligare, oberoende av det sätt på vilket koncessionerna beviljas. Alla koncessioner som beviljats

för trådlöst bredband efter 2003 har varit teknikneutrala. I praktiken har regleringsmyndigheten dock kunnat påverka den teknik som används genom ändringar av storleken på de tilldelade frekvensbanden och skyddsområdena.

I vissa EU-länder håller man också på att slopa kravet på en effektiv användning av frekvenserna, eftersom det är möjligt att främja en effektiv användning av frekvenserna också på andra sätt än genom villkor i koncessionen.

I de flesta länderna i Europa försöker man för närvarande främja möjligheten att överföra frekvenser vidare. Koncessionshavaren kan sälja eller på annat sätt överlåta sin koncession eller nyttjanderätt vidare till en tredje part. Eftermarknaden för koncessioner anses effektivisera användningen av frekvenser, eftersom de skapar en alternativ kostnad för frekvenserna och främjar en effektivare tilldelning av frekvenserna. Överföringen av en koncession sker i allmänhet så att säljaren sedan koncessionsmyndigheten godkänt affären återlämnar sin gamla koncession till myndigheten som genast beviljar köparen en ny koncession med gamla villkor.

I alla de länder som kommunikationsministeriets studie omfattar är det möjligt att överföra en koncession med tillstånd av regleringsmyndigheten. Endast i Storbritannien är det i regel förbjudet att överföra vissa koncessioner. Det finns dock skillnader i betoningen mellan olika länder och frekvensområden, beroende på om överföringen i princip är tillåten eller om den är tillåten endast i specialfall, t.ex. vid företagsköp. I Storbritannien är målet att ändra tre fjärdedelar av de frekvenser som används så att de kan bjudas ut till vidare försäljning före 2010.

Även om det är möjligt att överföra de flesta koncessionerna i Europa med tillstånd av regleringsmyndigheten har det inte uppkommit någon betydande eftermarknad för koncessioner. Flest köp av koncessioner görs årligen i Förenta staterna och Australien.

Auktioner har setts som ett viktigt instrument vid främjandet av en effektiv användning av frekvenserna. I Sverige och Storbritannien har man försökt effektivisera användningen så att åtminstone en ny aktör har fått koncession vid varje auktion. En ökad

konkurrens har ansetts vara en central faktor vid effektiviseringen av frekvensanvändningen.

En auktion genomförs ofta med hjälp av dataprogram som gör det möjligt för tiotals eller t.o.m. hundratals aktörer att delta i auktionen. Auktionen kan pågå flera dygn utan avbrott. De som ansöker om koncession ska ofta i ansökningskedet ge uppgifter om sin ekonomiska situation och om sin bakgrund, t.ex. uppgifter i anslutning till den nationella säkerheten.

De intäkter som kommersialiseringen av frekvenser har inbringat har varierat avsevärt. Intäkterna av 3 G-koncessionerna vid millennieskiftet överskred mer än tusenfalt den summa som senare årligen tagits ut för trådlösa bredbandsnät. Intäkterna har varierat kraftigt beroende på tidpunkten, tekniken och det sätt på vilket koncessioner beviljats.

Om intäkterna från beviljandet av koncessioner har överskridit myndighetens utgifter, har skillnaden i regel lagts till statens budget. När det gäller fördelningen av pengarna finns det dock vissa undantag. I Tyskland användes intäkterna från 3G-auktionen till en sammanslagning av statsjärnvägarna och i Frankrike har intäkterna fonderats t.ex. för eventuella inlösningar av radiofrekvenser.

I Norge har sammanlagt 10 frekvensauktioner ordnats sedan 2001. Frekvensområdet 2500 — 2690 megahertz auktionerades ut 2007.

I auktionen i Norge bjöds sammanlagt 114 frekvensband och duplexband ut inom sex olika geografiska områden. Ett företag fick ropa in högst 90 megahertz frekvenser inom respektive område.

Auktionen ordnades med hjälp av ett elektroniskt auktionsprogram på Internet. Auktionen omfattade 78 rundor och den pågick sju vardagar.

Fem företag tilldelades frekvenser i auktionen. Företagen betalade sammanlagt ca 25 miljoner euro för frekvenserna. Dessutom förblev en del av de regionala frekvenserna osålda och de auktionerades ut separat senare.

Efter auktionen sålde och köpte företagen frekvenser av varandra så att fyra företag blev kvar på marknaden. Alla dessa företag

hade ett enhetligt riksomfattande frekvensområde till sitt förfogande.

I *Sverige* har totalt fyra frekvensauktioner ordnats sedan 2004. En auktion inom frekvensområdet 2500-2690 megahertz ordnades 2008 så att frekvensbandet delades in i 14 frekvensblock för FDD-användning som vardera omfattade 2x5 megahertz och ett frekvensblock för TDD-användning som omfattade 50 megahertz. Alla frekvensband omfattade hela landet och ett företag fick köpa högst 140 megahertz frekvenser i auktionen.

Auktionen ordnades med hjälp av en liknande elektronisk programvara som i Norge. Den omfattade 112 rundor och pågick 16 vardagar.

Fem företag tilldelades frekvenser i auktionen. Företagen betalade sammanlagt ca 230 miljoner euro för frekvenserna. Dessutom betalade de budgivare som vann budgivningen i auktionen en handläggningsavgift som motsvarade kostnaderna för auktionen och som uppgick till ca 2500 euro per megahertz. I Sverige är det tillåtet att överföra och hyra ut frekvenser, men i praktiken har det varit relativt ovanligt med överföringar.

Både i Sverige och i Norge ordnas auktionerna och beviljas nyttjanderätterna till frekvenserna av en nationell regleringsmyndighet som har behörighet att välja det lämpligaste auktionsförfarandet för respektive frekvensområde.

I den auktion som ordnades i Norge var utgångspriset ca 10 500 euro per megahertz och det slutliga priset steg till 135 000 euro per megahertz. I Sverige var utgångspriset på frekvenserna 26 000 euro per megahertz och det slutliga priset steg till 1,05 miljoner euro per megahertz.

Frekvenserna inom frekvensområdet 2500 — 2690 megahertz har i både Sverige och Norge beviljats på ett teknik- och tjänsteneutralt sätt för en tid på 15 år.

1.4 Bedömning av nuläget

Radiofrekvenser har blivit mycket eftertraktade resurser och efterfrågan på dem överskrider utbudet.

Enligt Europeiska kommissionen har den traditionella spektrumförvaltningen haft svårt

att hänga med i den snabba utvecklingen i verksamhetsmiljön, och därför har frekvenserna inte kunnat utnyttjas tillräckligt effektivt. I flera EU-länder har man övergått till en mera marknadsbaserad spektrumförvaltning. Också kommissionens förslag till en revidering av de direktiv som gäller elektronisk kommunikation innebär att nyttjanderätterna till frekvenserna kommersialiseras och spektrumförvaltningen blir mera flexibel. Detta förväntas leda till ökad konkurrens och till innovationer. Frågan har behandlats i avsnitt 1.2.

Arbetet med att planera frekvenserna i nya radiosystem blir allt mera krävande eftersom det inte finns oanvända frekvenser under 25 gigahertz och eftersom planeringsarbetet i allt större utsträckning går ut på att samordna användningen av frekvenserna i olika radiosystem. Ibruktataget av apparater som inte kräver tillstånd och det allt större antalet apparater i många olika tillämpningar ökar behovet av resurser och frekvensplanering. Dessa förutsätter också en fortgående utveckling av frekvensförvaltningen.

Frekvensförvaltningen kan ordnas på flera olika sätt. Samtliga koncessioner i Finland beviljas genom skönhetsstävlingar som helt och hållet grundar sig på myndighetsprövning och jämförelser.

Det kan konstateras att koncessionsregleringen har lyckats väl i Finland, om man t.ex. ser till de investeringar som gjorts inom telesektorn, tjänsterna och konsumentpriserna. Utvecklingen i fråga om tekniken och tjänsterna och de krav som EU ställer har dock medfört ett behov av att omvärdera situationen.

Skönhetsstävlingar har många goda egenskaper som en mekanism för beviljande av frekvenser, men det är en utmaning att genomföra dem på ett neutralt och genomskinligt sätt. Ett auktionsförfarande är neutralt och klarare. Processen är helt genomskinlig då endast priset på frekvenserna är avgörande. Fördelarna och nackdelarna med auktioner och marknadseffekterna av dem har klarlagts i kommunikationsministeriets ovan nämnda arbetsgruppsrapport 19/2008.

Frekvensområdet 2500-2690 megahertz lämpar sig väl för ett nytt förfarande för beviljande av frekvenser. Frekvensområdet har

harmoniserats inom hela EU och i flera länder har området kommersialiserats eller kommer att kommersialiseras. I Finland kan hela frekvensbandet tas i bruk vid ingången av 2010, då radiolänkanvändningen upphört.

2 Propositionens samband med Ålands självstyrelse

Enligt 27 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) har riket lagstiftningsbehörighet bl.a. i fråga om televäsendet. En statlig myndighet får dock bevilja tillstånd att utöva allmän televerksamhet i landskapet endast med landskapsregeringens samtycke.

Statsrådet har den 19 december 2002 utfärdat statsrådets förordning om användningsplan i landskapet Åland för frekvensområden i televisions- och radioverksamhet samt i televerksamhet som är beroende av koncession (1158/2002). I förordningen finns bestämmelser om antalet televisions-, radio- och mobiltelenät på Åland, de frekvensområden som används för verksamheten samt vissa omständigheter av teknisk natur. Som bilaga till förordningen finns en detaljerad plan över de frekvenser som används för olika televisions- och radioverksamheter. I den gällande förordningen finns det inte några bestämmelser om frekvenserna inom området 2500 — 2690 megahertz.

Eftersom det nu framlagda förslaget endast gäller ett koncessionsförfarande som begränsats till ett visst frekvensområde och som syftar till att skaffa erfarenhet av auktionsförfarandet är det meningen att lagen inte ska tillämpas på beviljandet av koncessioner i landskapet Åland. De gällande koncessionerna har för närvarande beviljats separat för riket och för landskapet Åland.

3 Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Målsättning

Auktionen inom frekvensområdet 2500-2690 megahertz ska vara ett försök som syftar till att skaffa erfarenheter av beviljandet av radiofrekvenser genom auktion och att bedöma för- och nackdelarna med förfaran-

det. Avsikten är att auktionen ska ordnas i november 2009.

Syftet med propositionen är att främja konkurrens och säkerställa en effektiv användning av frekvenserna. Till de centrala principerna för auktionen hör dessutom möjligheten att överföra nyttjanderätten till frekvenserna och teknik- och tjänsteneutralitet i fråga om nyttjanderätten.

I auktionen fastställs värdet på frekvenserna, dvs. koncessionsavgiften, enligt marknadsbaserade principer. Konkurrensen mellan företagen i auktionen ökar sannolikheten för en effektiv tilldelning av frekvenserna. I ekonomiska undersökningar har det konstaterats att auktioner allokera resurserna på ett effektivt sätt, eftersom den aktör som kan utnyttja frekvenserna mest effektivt också är beredd att betala mest för dem. En viktig fördel med den marknadsbaserade modellen är också det faktum att processen är genomskinlig och klar. Auktioner ger också mer ekonomisk information om marknadsstrukturen än någon annan mekanism.

Med möjligheten att överföra frekvenser avses att koncessionshavaren kan sälja eller hyra ut sin nyttjanderätt till en tredje part. Eftermarknaden för koncessioner anses effektivisera användningen av frekvenser, eftersom de skapar en alternativ kostnad för frekvenserna och främjar en effektivare tilldelning av frekvenserna. Eftermarknaden för frekvenser främjar också konkurrensen. Genom propositionen försöker man säkerställa att de frekvenser som auktioneras ut räcker till minst fyra olika företag.

Tjänste- och teknikneutraliteten i fråga om nyttjanderätten innebär att frekvensanvändarna i huvudsak själva kan välja vilken teknik som används och besluta vilka elektroniska kommunikationstjänster de tillhandahåller. I praktiken inverkar den tekniska indelningen av frekvenserna på den teknik som tillämpas inom området. Frekvensbandet på 2500 — 2690 megahertz lämpar sig för lösningar som grundar sig på UMTS, LTE och WiMAX. Med största sannolikhet kommer frekvensområdet på 2500 — 2690 megahertz att användas för trådlösa bredbandstjänster som kräver stor kapacitet.

Auktionsförfarandet kan antas försnabba nätinvesteringarna, eftersom de företag som

investerat i koncessioner snabbt vill få avkastning på sina investeringar.

De viktigaste förslagen

Koncession för allmän televerksamhet inom frekvensområdet 2500 — 2690 megahertz ska beviljas det företag eller den sammanslutning som i auktionen lägger det högsta godkända budet på det frekvensband eller duplexband som auktioneras ut, om inte koncessionsmyndigheten har särskilt vägande skäl att misstänka att beviljandet av koncession till sökanden i fråga uppenbart äventyrar den nationella säkerheten. Behovet av ett undantag i anslutning till den nationella säkerheten behandlas i avsnitt 4.2. Aspekterna i anslutning till den nationella säkerheten ska beaktas också då man bedömer möjligheten att överföra en koncession och hyra ut en nyttjanderätt.

Statsrådet beviljar koncessionen för högst 20 år. Koncessionen beviljas för hela landet, med undantag för landskapet Åland. Statsrådet kan på vissa villkor ändra koncessionen eller återkalla den.

En koncession får överföras med statsrådets godkännande. Statsrådet ska i regel godkänna överföringen. Koncessionshavarens alla rättigheter och skyldigheter, också det radiotillstånd som hänför sig till koncessionen, ska övergå till den nya koncessionshavaren. Koncessionshavaren ska också kunna hyra ut nyttjanderätten till de frekvenser som avses i koncessionen. I sådana fall ansvarar koncessionshavaren alltjämt för skyldigheterna. Om koncessionshavaren så önskar är det möjligt att återlämna koncessionen till koncessionsmyndigheten innan koncessionsperioden går ut.

De företag eller sammanslutningar som beviljas koncession ska vara skyldiga att betala en koncessionsavgift. Koncessionsavgiften är lika stor som det högsta godkända budet som företaget eller sammanslutningen har lagt. Koncessionsavgiften betalas i jämna rater under koncessionsperioden. De fem första årliga raterna betalas dock som engångsbetalning när koncessionsperioden börjar.

Kommunikationsverket ordnar auktionen. Ett företag eller en sammanslutning som vill delta i auktionen ska på förhand göra en an-

mälan om sitt deltagande till Kommunikationsverket. Samtidigt ska företaget eller sammanslutningen betala en deltagaravgift som täcker de administrativa kostnader som Kommunikationsverket har vid ordnandet av auktionen.

Endast ett företag som hör till en koncern som avses i bokföringslagen får delta i auktionen. De företag som deltar i auktionen får inte samarbeta i anslutning till auktionen.

Högst 50 megahertz frekvenser kan beviljas per företag eller sammanslutning. Med dessa bestämmelser försöker man trygga konkurrensen på marknaden så att de frekvenser som auktioneras ut tilldelas så många olika företag eller sammanslutningar som möjligt.

4 Alternativ

De frekvenser som ingår i det frekvensområde som auktioneras ut ska delas in i frekvensband och duplexband på ett sätt som säkerställer att frekvenserna används så effektivt som möjligt.

I det beslut av kommissionen som avses i avsnitt 1.2 har frekvensområdet 2500 — 2690 megahertz i regel delats in i tekniker med frekvensdelning (Frequency Division Duplex, nedan FDD) och tidsdelning (Time Division Duplex, nedan TDD) så att duplexbanden på 2500-2570 och 2620 — 2690 megahertz har reserverats för FDD och frekvensbandet 2570 — 2620 megahertz för TDD.

Det är med vissa förbehåll möjligt att använda en tidsdelning på frekvensdelade frekvenser. Kommissionens beslut fastställer att de frekvensblock som anvisas för användning ska anges i multiplar av 5 megahertz. Inom frekvensdelning används olika frekvenser för mottagning och sändning och därför behövs parade frekvenser.

Sådana frekvensdelningstekniker som för närvarande antas fungera inom frekvensområdet 2500 megahertz är bl.a. den tredje generationens mobilkommunikationstekniker UMTS och LTE. Enligt bedömningar kräver utnyttjandet av dessa tekniker för kommersiella ändamål ett duplexband på minst 2x10 megahertz.

Enligt propositionen ska FDD-frekvenserna delas in i flera mindre delar så att 14 duplexband på vardera 2x5 megahertz jämte motsvarande koncessioner kommer till försäljning. De företag som deltar i auktionen kan ropa in flera duplexband och bilda ett större enhetligt frekvensband av dem. Varje företag kan därigenom flexibelt skaffa den mängd frekvenser som är rimlig med tanke på den egna verksamheten.

Inom det tidsdelade TDD-frekvensområdet kommer man sannolikt att använda tredje generationens WiMAX-teknik, vilken kräver ett frekvensband på minst 30 megahertz för att den ska kunna utnyttjas för kommersiella ändamål.

Det tidsdelade frekvensområdets storlek ska vara 50 megahertz. Mellan FDD- och TDD-området ska det finnas en kanal på 5 megahertz för att undvika skadliga störningar. Användningen i denna kanal är begränsad och därför återstår endast 40 megahertz fritt användbara TDD-frekvenser. Av denna orsak har det ansetts vara förnuftigt att TDD-frekvenserna tilldelas som en enda helhet.

Auktion av frekvenser kan leda till att konkurrensen försvagas om marknadsledarna reserverar frekvenser endast i syfte att förhindra konkurrens. Därför föreslås att högst 50 megahertz frekvenser ska beviljas per företag eller sammanslutning. Detta innebär att ett företag kan skaffa koncession för antingen hela det tidsdelade frekvensbandet på 50 megahertz eller koncessioner för flera frekvensdelade frekvenser på vardera 2x5 megahertz, dock frekvenser på sammanlagt högst 2x25 megahertz. Syftet med bestämmelsen är att hindra att frekvenshanteringen koncentreras genom att man säkerställer att ett enda företag inte kan skaffa avsevärt större mängd frekvenser än andra företag. Det finns alltså frekvenser för minst fyra olika företag.

Det är sannolikt att frekvenserna kommer att fördelas mellan fyra-fem olika företag så att ett företag skaffar det tidsdelade frekvensbandet och tre eller flera företag delar på de frekvensdelade frekvenserna. Eftersom det finns sammanlagt 140 megahertz frekvensdelade frekvenser att dela ut kan frekvenserna fördelas mellan tre företag så att två företag får 2x25 megahertz vardera och det tredje företaget 2x20 megahertz. Om fö-

retagen är fyra till antalet kan FDD-frekvenserna fördelas på flera olika sätt. Tre företag kan få 2x20 megahertz vardera och det fjärde 2x10 megahertz eller två företag kan få 2x25 megahertz vardera och de två andra 2x10 megahertz vardera.

I samband med lagberedningen har man också övervägt ett alternativ där ett företag kunde skaffa högst 60 megahertz frekvenser i auktionen. Även i detta fall räcker frekvenserna till minst fyra olika företag, men de företag som deltar i auktionen skulle ha större frihet att själva fastställa det mängd frekvenser som de behöver utgående från de egna utgångspunkterna för affärsverksamheten.

Å andra sidan kunde frekvenserna fördelas något mindre jämnt mellan olika företag. De frekvensdelade frekvenserna kunde fördelas mellan tre företag på flera olika sätt, t.ex. så att två företag får 2x30 megahertz vardera och det tredje 2x10 megahertz. I princip skulle det också vara möjligt, om än osannolikt, att det företag som skaffat det tidsdelade frekvensbandet på 50 megahertz dessutom får 2x5 megahertz frekvensdelade frekvenser, varvid den fjärde operatören får endast 2x5 megahertz. Det skulle dock vara svårt att utnyttja en så liten mängd frekvenser för kommersiella ändamål.

Ju fler frekvenser ett företag kan skaffa, desto färre räcker de åt. Frekvensdelade frekvenser kommer sannolikt att användas som tilläggsband för redan befintliga mobilnät och mobiltekniker och med hjälp av dem blir det möjligt att öka nätens kapacitet och dataöverföringshastighet.

I Finland finns det för närvarande tre riksomfattande mobilnät. I föreslagen form garanterar lagförslaget frekvenser åt minst fyra olika företag, vilket tryggar de nuvarande aktörernas framtida behov av frekvenser, men öppnar möjligheter också för nya aktörer i branschen.

5 Propositionens konsekvenser

5.1 Ekonomiska konsekvenser

Konsekvenser för statsfinanserna

Det är inte möjligt att på förhand exakt uppskatta hur stora intäkterna av auktionen

blir. Auktioner av motsvarande frekvenser i Norge inbringade 25 miljoner euro och i Sverige 230 miljoner euro. Om dessa auktioner på basis av folkmängden ställs i proportion till Finland kan man anta att finska staten får ca 30 — 130 miljoner euro i auktionsintäkter.

Ordnandet av auktionen medför administrativa kostnader av engångsnatur för Kommunikationsverket. Sådana kostnader är kostnader för anskaffning av ett auktionssystem och personalkostnader i direkt anslutning till auktionen.

Ordnandet av auktionen beräknas orsaka Kommunikationsverket kostnader på ca 300 000 — 350 000 euro. I summan ingår ca 150 000 euro för anskaffningen av ett elektroniskt auktionssystem och sakkunnigtjänster i anslutning till det samt personalkostnader motsvarande sammanlagt två årsverken i direkt anslutning till auktionen. Auktionen föranleder inte något behov av att utöka personalen, utan den genomförs genom en omfördelning av de befintliga personalresurserna. I personalkostnaderna ingår de direkta lönekostnaderna och arbetsgivaravgifterna och dessutom en andel av Kommunikationsverkets stödfunktioner och gemensamma kostnader.

Enligt 6 § ska ett företag eller en sammanslutning som anmält sig till auktionen betala en deltagaravgift. Avsikten med deltagaravgiften är att ta ut en summa som täcker auktionskostnaderna. Enligt de uppskattningar som gjorts vid beredningen av propositionen antas sannolikt minst sex företag delta i auktionen. Deltagaravgiften ska vara 50 000 euro. Eftersom det är fråga om en fast avgift kan företagen förutse sina kostnader för auktionen.

I statsbudgeten är Kommunikationsverket ett nettobudgeterat ämbetsverk som i huvudsak täcker kostnaderna för sin verksamhet med avgifter som verket tar ut av kunderna. Inkomster av prestationer av skattenatur budgeteras i statsbudgeten bland övriga inkomster av skattenatur. Motsvarande utgifter beaktas vid dimensioneringen av verkets omkostnadsanslag.

Konsekvenser för teleföretagens ställning

Ibrukttagandet av auktioner kommer att påverka kommunikationsmarknaden. I Finland har nyttjanderätter till radiofrekvenser inte tidigare tilldelats genom auktion.

Försöket med auktion av frekvenser ökar i någon mån avgifterna för de teleföretag som deltar i auktionen. Enligt bedömningar är dock avgifternas inverkan på teleföretagens ekonomi och på priset för bredbandstjänster liten. Å andra sidan gör försöket med auktion att användningen av frekvenser blir flexiblare inom frekvensområdet i fråga, vilket gagnar teleföretagen.

Auktionsförfarandet är neutralt och klart. Processen är helt transparent, när endast priset är avgörande. Det finns dock vissa problem med auktionsförfarandet. Det fungerar inte på ett tillfredsställande sätt om intresset för det är lamt. Om efterfrågan är allt för stor kan det å andra sidan gå så att den som lagt det vinnande budet på koncessionen måste betala ett överpris, vilket kan ha negativa följder med tanke på investeringarna, tidtabellen för inledandet av tjänsterna och pris-sättningen. Auktion av frekvenser kan också leda till att konkurrensen försvagas om marknadsledarna reserverar frekvenser endast i syfte att förhindra konkurrens. Detta kan dock begränsas genom en reglering av auktionsvillkoren.

Auktionernas konsekvenser för teleföretagens investeringar kan bedömas utgående från internationella exempel. I samband med 3G-auktionerna vid millennieskiftet fördes livliga diskussioner om den inverkan som de auktionspriser som betalas för koncessionerna har på nätinvesteringarna.

Höga auktionsavgifter kan minska investeringarna inom kommunikationsmarknaden eftersom teleföretagets finansiella ställning efter auktionen har försvagats och företaget inte nödvändigtvis har förutsättningar att göra snabba investeringar som ytterligare försämrar företagets finansiella situation. Å andra sidan bestäms investeringsviljan helt och håller av jämförelser mellan kostnaderna för investeringen och de förväntade intäkterna, och därför har tidigare investeringar inte någon betydelse. Om man ser till genomförda 3G-investeringar i Europa verkar inte sätt

på vilket koncessionerna beviljas ha någon betydande inverkan på nätinvesteringarna.

Eftermarknaden för koncessioner anses effektivisera användningen av frekvenser, eftersom de skapar en alternativ kostnad för frekvenserna och främjar en effektivare tilldelning av frekvenserna.

Konsekvenser för konsumenternas ställning

Auktionernas konsekvenser för konsumentpriserna kan bedömas utgående från internationella exempel. Vid en jämförelse av priserna för slutanvändarna i OECD-länderna var den förenhetligade genomsnittliga priskorgen för mobilkommunikation enligt köpkraften något högre i de länder som tillämpade auktioner än i de länder som tillämpade skönhetsstävlingar. I augusti uppgick den genomsnittliga priskorgen i länder som tillämpade auktion till 409 US-dollar, medan den genomsnittliga priskorgen i länder som tillämpade skönhetsstävlingar uppgick till 372 US-dollar.

De högsta avgifterna för 3G-koncessioner betalades vid millennieskiftet i Tyskland och Storbritannien, som dock ligger på medelnivå bland OECD-länderna vad prinsnivån beträffar.

Större inverkan på priserna för slutanvändarna än auktioner har en genuin konkurrenssituation på marknaden. Denna kan uppnås med en lyckad reglering oberoende av det sätt på vilket koncessioner beviljas. I länderna i Nordeuropa har priserna för slutanvändarna varit låga oberoende av det sätt på vilket frekvenser beviljats.

Största delen av de finska koncessionerna ska alltjämt beviljas på traditionellt sätt genom skönhetsstävlingar. Auktionsförfarandet ska enligt förslaget gälla en mycket liten del av frekvenserna.

Propositionen uppskattas därför inte ha några betydande konsekvenser för prissättningen av kommunikationstjänster i Finland.

5.2 Konsekvenser för myndigheterna

Förberedandet och ordnandet av en auktion i enlighet med förslaget kommer att orsaka Kommunikationsverket personalkostnader som motsvarar åtminstone två årsverken. För

att auktionen ska kunna ordnas behövs också ett elektroniskt auktionsprogram. Programmet och tjänsterna i anslutning därtill ska skaffas på basis av en offentlig anbudstävling. Frågan har behandlats i avsnitt 5.1.

6 Beredningen av propositionen

6.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial

Enligt regeringsprogrammet för statsminister Matti Vanhanens andra regering ska användningen av radiofrekvenser reformeras måttfullt i en mera flexibel och effektiv riktning. Kommunikationsministeriet tillsatte i augusti 2007 en arbetsgrupp för utveckling av radiofrekvenserna. Arbetsgruppen hade i uppgift att reda ut vilka åtgärder som behövs för att det ska vara möjligt att kommersialisera och i övrigt utveckla radiofrekvenserna i Finland.

Arbetsgruppen inledde sitt arbete hösten 2007 då branschen hördes i stor omfattning. Arbetsgruppen hörde bl.a. teleföretag, aktörer inom masskommunikation, producenter, andra aktörer som använder frekvenser samt representanter för näringslivet och konsumenterna. De flesta av dem som hördes ansåg att en eventuell kommersialisering inte ska gälla gällande koncessioner.

I mars 2008 ordnade arbetsgruppen också ett öppet diskussionsmöte i vilket representanter för över 30 centrala aktörer inom branschen deltog. Vid diskussionsmötet förhöll man sig positivt till arbetsgruppens infallsvinkel, i synnerhet till valet av frekvensområdet 2500 — 2690 megahertz.

I arbetsgruppens slutrapport av den 29 april 2008 finns arbetsgruppens förslag till en eventuell kommersialisering av nyttjanderätten till frekvenser i Finland jämte randvillkor och en bedömning av behovet av ändringar i lagstiftningen.

Kommunikationsministeriet begärde utlåtanden om arbetsgruppens slutrapport. I utlåtandena motsatte sig i synnerhet många teleföretag auktioner. Flera remissinstanser ansåg att det är viktigt att intäkterna av eventuella auktionsavgifter används till branschens fördel.

Regeringen behandlade i sin aftonskola den 17 september 2008 förslaget "Bredband för alla. En nationell handlingsplan för förbättrande av informationssamhällets infrastruktur". I handlingsplanen föreslås att de radiofrekvenser som avses i arbetsgruppens rapport ska auktioneras ut senast i augusti 2009.

Regeringens linje var att ett förslag till principbeslut av statsrådet skulle ges under 2008. Finanspolitiska ministerutskottet behandlade förslaget vid sitt sammanträde den 25 november 2008 och förordade ett godkännande av det för statsrådet.

Statsrådet fattade den 4 december 2008 ett principbeslut om en nationell handlingsplan för förbättrande av informationssamhällets infrastruktur. I principbeslutet var regeringens linje att ett försök med frekvensauktioner ska göras 2009 med de frekvenser som radiofrekvensarbetsgruppen beskrev våren 2008. Det beslöts att en separat lag ska stiftas om auktioner av vissa radiofrekvenser som reserverats för trådlöst bredband. Avsikten är att skaffa erfarenheter och utifrån dem bedöma för- och nackdelarna med auktioner. Intäkterna från auktionen redovisas under ett eget moment på statsbudgetens inkomstsida.

Proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid kommunikationsministeriet.

6.2 Utlåtanden och fortsatt beredning

Utlåtande om förslaget begärdes av alla teleföretag som lämnat televerksamhetsanmälan och av andra aktörer i branschen, centrala myndigheter och intresseorganisationer. Sammanlagt 295 instanser ombads ge sitt utlåtande om propositionen. Utlåtande gavs av 48 myndigheter, organisationer och samfund. En separat sammanställning har gjorts över utlåtandena.

Remissinstansernas åsikter fördelade sig rätt jämnt när en del av remissinstanserna understödde, en del motsatte sig och en del förhöll sig neutralt till den föreslagna regleringen.

Av remissinstanserna var det i synnerhet teleföretagen som motsatte sig en tilldelning av frekvenser genom auktion. I de negativa utlåtandena konstaterades att om frekvenser beviljas genom auktion ska förfarandet vara

av engångsnatur och det ska enbart gälla det aktuella frekvensområdet.

Många remissinstanser ansåg att koncessionsperioden till skillnad från propositionens förslag på 15 år ska vara 20 år, på samma sätt som i koncessionsförfarandet i kommunikationsmarknadslagen. Koncessionsperioden har förlängts i den fortsatta beredningen av förslaget.

I utlåtandena påpekades att det bör ges närmare bestämmelser om auktionsförfarandet i lag. Propositionen har kompletterats till denna del.

Några remissinstanser fäste uppmärksamhet vid att det behövs närmare bestämmelser om anmälan till auktionen och om förbudet mot samarbete mellan företag och sammanslutningar. Propositionen har till dessa delar kompletterats, preciserats och förtydligats.

Många remissinstanser ansåg att skyldigheten att ersätta Kommunikationsverket för de administrativa kostnader som ordnandet av auktionen medför ska gälla alla företag och sammanslutningar som deltar i auktionen. Bestämmelsen om ersättningsskyldigheten har i den fortsatta beredningen till denna del ändrats i den riktning som remissinstanserna önskade.

Några remissinstanser önskade att koncessionsavgiften fördelas på hela koncessionsperioden och inte bara på de sex första åren. Med beaktande av det allmänna ekonomiska läget har propositionen i den fortsatta beredningen ändrats i den riktning som remissinstanserna önskade.

Några remissinstanser konstaterade att man vid bedömningen av skyldigheten att inleda verksamheten enligt koncessionen ska beakta den tekniska utvecklingen och det ekonomiska läget. Propositionen har till dessa delar kompletterats i den riktning som remissinstanserna önskade.

I propositionen har dessutom flera andra mindre tillägg, ändringar och korrigeringar gjorts med anledning av remissvaren.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag**1.1 Lag om auktion av vissa radiofrekvenser**

1 §. Lagens tillämpningsområde. I lagen föreskrivs om beviljande av koncession genom auktion för allmän televerksamhet inom frekvensområdet 2500-2690 megahertz. I lagen finns också bestämmelser om radiotillstånd som används inom frekvensområdet i fråga.

I 2 kap. i kommunikationsmarknadslagen föreskrivs om beviljande av koncession när nättjänster som förutsätter radiofrekvenser tillhandahålls i mobilnät där allmän televerksamhet utövas. Enligt kommunikationsmarknadslagen förklarar statsrådet en koncession ledig att sökas. Koncession ska beviljas sådana sökande, vilkas verksamhet bäst främjar kommunikationsmarknadslagens syften, om koncession på grund av knapp tillgång på radiofrekvenser inte kan beviljas alla sökande.

När den föreslagna lagen trätt i kraft kommer koncessioner inom frekvensområdet 2500 — 2690 megahertz att beviljas genom ett auktionsförfarande som är separat från kommunikationsmarknadslagen.

Syftet med lagen är att främja konkurrens och säkerställa en effektiv användning av frekvenserna. Syftet med lagen har behandlats mera ingående i avsnitt 3.

2 §. Förhållande till annan lagstiftning. Om inte något annat bestäms i denna lag tillämpas också kommunikationsmarknadslagen och radiolagen på verksamhet som avses i lagen.

På verksamhet som avses i lagen tillämpas bl.a. inte 8 och 9 § i kommunikationsmarknadslagen om beviljande av koncession, 10 § i radiolagen om beviljande av radiotillstånd och frekvensreservering, 8 § i radiolagen om tillståndsvillkor och 11 § i radiolagen om överföring av radiotillstånd, eftersom det i den föreslagna lagen finns särskilda bestämmelser om dessa frågor.

Om en uttrycklig bestämmelse saknas tillämpas i övrigt kommunikationsmarknadslagen och radiolagen på verksamheten. Ett teleföretag som har fått koncession enligt lagen om auktion av vissa frekvenser ska t.ex. vara skyldigt att betala den kommunikationsmarknadsavgift som avses i 15 a § i kommunikationsmarknadslagen. På avtal om kommunikationstjänster som ett teleföretag har ingått tillämpas bestämmelserna om användarens rättigheter i 7 kap. i kommunikationsmarknadslagen. Teleföretagen är också bl.a. skyldiga att lämna ut uppgifter enligt kommunikationsmarknadslagen (112 och 116 §). Vid eventuella förseelser kan Kommunikationsverket förelägga vite eller hot om avbrytande eller tvångsutförande (121 §) eller påföra företaget en påföljdsavgift (122 §), förbjuda företagens verksamhet (123 §) samt inspektera företagens utrymmen i enlighet med 124 §. Teleföretagens kommunikationsnät och kommunikationstjänster omfattas också av kvalitetskraven i 128 § i kommunikationsmarknadslagen och av de tekniska föreskrifter som Kommunikationsverket meddelat med stöd av 129 §.

Även andra än teleföretag kan delta i auktionen. Om ett annat företag eller en annan sammanslutning än ett teleföretag får koncession, har företaget i fortsättningen samma rättigheter och skyldigheter som andra teleföretag.

3 §. Teknisk indelning av frekvensområdet. De frekvenser som ingår i frekvensområdet ska delas in i frekvensband och duplexband på ett sådant sätt att en så effektiv användning av frekvenserna som möjligt säkerställs.

I kommissionens beslut har i regel duplexbanden 2500 — 2570 megahertz och 2620 — 2690 megahertz reserverats för frekvensdelad teknik (FDD) och frekvensbandet 2570 — 2620 megahertz för tidsdelad teknik (TDD) inom frekvensområdet i fråga. Enligt paragrafen ska FDD-frekvenserna delas in i flera mindre delar så att 14 duplexband på vardera 2x5 megahertz jämte motsvarande konces-

sioner kommer till försäljning. TDD-frekvenserna tilldelas som ett enda frekvensband på 50 megahertz. Det valda alternativet som syftar till att säkerställa en så effektiv användning av frekvenserna som möjligt har behandlats i avsnitt 4.

Med frekvensområde avses en enhetlig grupp mellan två bestämda frekvenser där frekvenserna har likartade elektromagnetiska egenskaper.

Med frekvensband avses en sådan del av ett frekvensområde som består av en enhetlig frekvensgrupp mellan två bestämda frekvenser.

Med duplexband avses två separata lika stora frekvensband inom ett frekvensområde. Dessa används för dubbelriktad informationsöverföring i vardera överföringsriktningen, en för sändning och en för mottagning.

4 §. Beviljande av koncession. Koncession beviljas i första hand på basis av auktionens slutresultat. Med auktion avses ett förfarande i enlighet med 9 § i propositionen där auktionsdeltagarna på ett särskilt angivet sätt lägger bud på auktionsobjektet, dvs. på det frekvensband eller duplexband som de vill ha. Valet av vem som beviljas nyttjanderätten ska i första hand grunda sig på det pris som betalas för nyttjanderätten.

Enligt 1 mom. ska statsrådet bevilja koncession till det företag eller den sammanslutning som i auktionen har lagt det högsta godkända budet på det frekvensband eller det duplexband som är föremål för auktionen, om inte koncessionsmyndigheten har särskilt vägande skäl att misstänka att beviljandet av koncession till sökanden i fråga uppenbart äventyrar den nationella säkerheten.

Med företag eller sammanslutning avses i bestämmelsen t.ex. ett aktiebolag eller någon annan sammanslutning, såsom en stiftelse eller ett andelslag. Sökanden behöver inte vara ett teleföretag, utan den kan ha sin huvudsakliga verksamhet också inom någon annan marknad än kommunikationsmarknaden.

I 12 § föreskrivs om de grunder på vilka Kommunikationsverket eller statsrådet undantagsvis kan förkasta ett bud som lagts av ett företag. Med ett godkänt bud avses i paragrafen ett sådant bud som inte har förkastats enligt 12 §.

Enligt 1 mom. är det dessutom ett särskilt villkor för beviljande av koncession att koncessionsmyndigheten inte har särskilt vägande skäl att misstänka att beviljandet av koncession till en viss sökande uppenbart äventyrar den nationella säkerheten. Behovet av ett undantag i anslutning till den nationella säkerheten behandlas i avsnitt 4.2.

Koncessionsmyndighetens prövningsrätt ska i bestämmelsen vara bunden till sådana situationer då det finns särskilt vägande skäl att misstänka att beviljandet av koncession uppenbart äventyrar den nationella säkerheten. Det kan t.ex. vara fråga om ett företag som ägs av en stat som är fientlig gentemot Finland och det finns en stark misstanke om att företaget är ute efter att orsaka skada. I praktiken ska statsrådets beslutsfattande i frågan basera sig t.ex. på ett utlåtande som skyddspolisen ger om sökanden och på en omfattande säkerhetsutredning.

Enligt 2 mom. ska beslutet om koncession fattas på det sätt som föreskrivs i 8 § 2 mom. i kommunikationsmarknadslagen. På grund av sin informativitet har hänvisningen inkluderats också i den föreslagna auktionslagen. Enligt 8 § 2 mom. i kommunikationsmarknadslagen ska beslutet om koncession fattas inom sex veckor efter att ansökningstiden gått ut. Statsrådet kan i särskilda fall förlänga tidsfristen på sex veckor med högst åtta månader, om det är nödvändigt för att säkerställa att ansökningsförfarandet är opartiskt, skäligt, klart eller öppet för insyn, för komplettering av ansökningarna eller av någon annan särskild orsak. En förlängning av tidsfristen ska meddelas offentligt. Genom bestämmelsen genomförs artikel 7.4 i auktorisationsdirektivet.

Ett företag eller en sammanslutning ska få koncession för varje frekvensband eller duplexband på vilka företaget eller sammanslutningen har lagt det högsta godkända budet, förutsatt att det totala antalet frekvenser inte överstiger 50 megahertz. Företaget eller sammanslutningen beviljas en koncession som innehåller alla de frekvenser som företaget eller sammanslutningen lagt det högsta godkända budet på. Enligt 2 mom. ska koncession beviljas för högst 20 år.

Enligt 3 mom. kan högst 50 megahertz frekvenser beviljas per företag eller sam-

manslutning. Detta innebär att ett företag kan skaffa koncession för antingen hela det tidsdelade frekvensbandet på 50 megahertz eller koncessioner för flera frekvensdelade frekvenser på vardera 2x5 megahertz, dock frekvenser på sammanlagt högst 50 megahertz.

Bestämmelsen syftar till att förhindra att frekvenshanteringen koncentreras. Bestämmelsen säkerställer att inte något företag kan skaffa avsevärt större mängd frekvenser än andra. Det valda alternativet har behandlats mera ingående i avsnitt 4.

Också paragrafens 7 § gäller förhindrandet av en koncentration av frekvenserna och främjandet av konkurrens. Enligt paragrafen får endast ett företag i en koncern som avses i bokföringslagen delta i auktionen.

5 §. Anmälan till auktion. Enligt 1 mom. ska företaget eller sammanslutningen på förhand göra en anmälan till Kommunikationsverket om sin avsikt att delta i auktionen. Anmälan görs på en blankett som fastställts av Kommunikationsverket. Blanketten ska innehålla deltagarens namn och adressuppgifter och en utredning över den person som har rätt att företräda företaget eller sammanslutningen i auktionen samt en utredning över företagets eller sammanslutningens koncernstruktur.

Med hjälp av kontaktuppgifterna preciseras vilket företag som deltar i auktionen samt företagets kontaktperson. Med hjälp av uppgifterna om koncernstrukturen och det faktiska bestämmande inflytandet säkerställs att endast ett företag i samma koncern deltar i auktionen. Detta är ett villkor enligt 7 §. Dessutom kan statsrådet använda uppgifterna om företagsstrukturen när det i enlighet med 12 § överväger att förkasta ett bud som lagts av ett företag eller en sammanslutning i sådana situationer då det har grundad anledning att misstänka att beviljandet av koncession uppenbart äventyrar den nationella säkerheten.

Anmälan till auktionen ska göras inom utsatt tid. Enligt 4 mom. kan Kommunikationsverket meddela närmare föreskrifter om formuläret för anmälningsblanketten och om tidsfristen.

Enligt 1 mom. ska företaget eller sammanslutningen i samband med anmälan betala den deltagaravgift som anges i 6 §. Ett företag eller en sammanslutning som anmält

sig till auktionen behöver dock inte delta i auktionen. Anmälan ålägger alltså inte företaget att lägga bud i auktionen. Företaget kan dock inte få någon återbetalning av deltagaravgiften.

6 §. Deltagaravgift. Ordnanandet av auktionen medför sådana administrativa kostnader för Kommunikationsverket som måste täckas. Sådana kostnader är kostnader för anskaffning av ett auktionssystem samt personalkostnader i direkt anslutning till auktionen. Kostnaderna för ordnanandet av auktionen ska täckas med en deltagaravgift.

Enligt 5 § ska ett företag eller en sammanslutning som vill delta i auktionen på förhand göra en anmälan om sitt deltagande till Kommunikationsverket. Det företag eller den sammanslutning som anmält sig till auktionen ska betala en deltagaravgift. Alla företag och sammanslutningar som anmält sig till auktionen är alltså betalningsskyldiga. På detta sätt garanterar man att alla auktionsdeltagare behandlas på ett jämlikt sätt.

Deltagaravgiften återbetalas inte även om företaget eller sammanslutningen inte lägger några bud i den auktion som företaget eller sammanslutningen anmält sig till.

I 1 mom. föreskrivs om deltagaravgiftens storlek. Avgiften ska vara 50 000 euro. Frågan har behandlats mera ingående i avsnitt 5.1.

Enligt 2 mom. påförs avgiften av Kommunikationsverket. I momentet finns dessutom en bestämmelse om rätten att söka ändring enligt 21 §.

Enligt 3 mom. får avgiften drivas in utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Deltagaravgiften är en offentlig-rättslig prestation och därför får den också drivas in utan dom eller beslut i den ordning som bestäms i nämnda lag.

7 §. Begränsning av deltaganderätten. Enligt paragrafen får endast ett företag i en koncern som avses i 1 kap. 6 § i bokföringslagen (1336/1997) delta i auktionen.

I 6 § 1 mom. i bokföringslagen föreskrivs att om en bokföringsskyldig har bestämmande inflytande i ett målföretag enligt 5 §, är den förstnämnda moderföretag och det sistnämnda dotterföretag. Enligt 5 § 1 mom. i bokföringslagen anses en bokföringsskyldig

ha bestämmande inflytande i en annan bokföringsskyldig eller i ett motsvarande utländskt företag då den bokföringsskyldige innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i målföretaget och denna röstmajoritet grundar sig på ägande, medlemskap, bolagsordningen, bolagsavtalet eller därmed jämförbara stadgar eller något annat avtal eller innehar rätt att utse eller avsätta flertalet av ledamöterna i målföretagets styrelse eller motsvarande organ eller i ett organ som har denna rätt, och rätten grundar sig på samma omständigheter som den röstmajoritet som avses ovan.

Enligt 5 § 2 mom. i bokföringslagen beaktas inte en röstningsbegränsning som följer av lag eller av målföretagets bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar när den röstandel som avses i 1 mom. räknas ut. Utöver det som föreskrivs i 1 och 2 mom. anses den bokföringsskyldige enligt 3 mom. ha bestämmande inflytande i målföretaget, om den bokföringsskyldige och målföretaget står under gemensam ledning eller den bokföringsskyldige på annat sätt faktiskt utövar bestämmande inflytande i målföretaget.

Genom bestämmelsen i 7 § i den nu föreslagna lagen försöker man hindra en koncentration av frekvenshanteringen. Frekvenserna ska för att säkerställa konkurrensen tilldelas så många olika företag eller sammanslutningar som möjligt.

Det faktiska bestämmande inflytandet kan förändras t.ex. i samband med företagsköp, fusioner eller andra situationer där rörelser överläts. När ägarandelarna förändras måste man överväga om det har skett en förändring i det bestämmande inflytandet. I dessa fall granskas ägarförhållandena och andra faktorer som påverkar det bestämmande inflytandet. Det bestämmande inflytandet i ett företag kan t.ex. påverkas av delägaravtal eller olika röstetal för aktierna.

I den senaste tidens rättspraxis har det ansetts att man vid bedömningar av aktieandelar och det faktiska bestämmande inflytande de ger ska fästa uppmärksamhet vid flera bolagsstämmor och medeltalet av de röster som är representerade vid dem. En granskning av röstetalet enbart vid den senaste bolagsstämman ger inte nödvändigtvis riktig information för bedömningen av det faktiska be-

stämmade inflytandet, i synnerhet om det vid den aktuella bolagsstämman varit exceptionellt många aktieägare på plats.

8 §. Förbjudet samarbete. Företagssamarbete kan ha menlig inverkan på auktionens slutresultat. Enligt paragrafen får auktionsdeltagarna inte samarbeta i anslutning till auktionen. Syftet med bestämmelsen är att hindra att auktionens slutresultat manipuleras. Bestämmelsen syftar dock inte till att hindra en företagssammanslutning från att företa en gemensam upphandling i auktionen, utan endast att hindra samarbete mellan företag som deltar i auktionen separat.

Som förbjudet samarbete betraktas avtal om budens innehåll, utbyte av information om budens innehåll under auktionsförfarandets gång och annan sådan verksamhet mellan deltagarna som syftar till att påverka auktionsförloppet och slutresultatet. Auktionsförfarandet anses ha börjat när statsrådet förklarar de koncessioner som auktioneras ut lediga att sökas.

Deltagarna får inte på förhand komma överens om auktionens slutresultat eller om budens innehåll. Det är t.ex. förbjudet för företagen att sinsemellan komma överens om inopning av vissa duplexband. Det är möjligt att tolka bl.a. diskussioner om auktionen med en annan deltagare som ett förbjudet samarbete.

9 §. Auktionsförfarande. Enligt 1 mom. ska statsrådet förklara en koncession ledig att sökas.

Enligt det principbeslut som regeringen fattade den 4 december 2008 ska ett försök med frekvensauktioner göras 2009. Avsikten är att auktionen ska ordnas i november 2009.

Enligt 1 mom. ska auktionen ordnas av Kommunikationsverket. Auktionen ska enligt 1 mom. ordnas på ett sådant sätt att den är objektiv, klar, öppen och icke-diskriminerande samt teknik- och tjänsteneutral. Alla företag och sammanslutningar får delta i auktionen. Genom bestämmelsen genomförs artikel 8 i ramdirektivet och artikel 6 i auktorisationsdirektivet.

Enligt 1 mom. kan auktionen genomföras med hjälp av ett elektroniskt auktionssystem. Ett elektroniskt system förnsabbar auktionsgången och gör det lättare att lägga bud och följa budrundorna. Om ett elektroniskt sy-

stem används kan deltagarna lägga bud över Internet från det egna verksamhetsstället, och de behöver inte vara fysiskt närvarande hos den som ordnar auktionen.

Enligt 2 mom. ska utgångspriset på de frekvenser som auktioneras ut vara 15 000 euro per megahertz. Genom att sätta ut ett utgångspris på de frekvenser som auktioneras ut kan man säkerställa att det inte är möjligt att få frekvenser till ett avsevärt lägre pris än deras ekonomiska värde. Ett utgångspris förkortar också den tid som går åt till auktionen och minskar på så sätt kostnaderna för ordnandet av auktionen och deltagandet i den. När utgångspriset fastställs har man beaktat frekvensernas ekonomiska värde, frekvensernas användbarhet, koncessionsperiodens längd och den allmänna ekonomiska situationen.

Utgångspriset har inte fastställts så att det motsvarar det faktiska värdet på frekvenserna, utan en bråkdel av det. Utgångspriset på frekvenserna har alltså satts så lågt att det inte kommer att inverka på frekvensernas slutliga pris.

Enligt 3 mom. ordnas en eller flera budrundor med stigande bud i auktionen. Under budrundorna lägger deltagarna bud på utvalda duplexband eller frekvensband. De frekvenser som auktioneras ut, dvs. 14 duplexband på vardera 2x5 megahertz och ett frekvensband på 50 megahertz, auktioneras ut samtidigt. Auktionsdeltagarna kan på så sätt själva välja vilka frekvenser de lägger bud på.

Ett företag eller en sammanslutning kan enligt 4 § beviljas högst 50 megahertz frekvenser. Detta innebär att ett företag endast kan lägga bud på frekvenser som motsvarar högst 50 megahertz.

Alla bud som läggs i auktionen ska vara bindande tills auktionen avslutas. Kommunikationsverket förklarar auktionen avslutad efter den budrunda då inga nya bud har lagts på något duplexband eller frekvensband. När auktionen avslutats är det högsta godkända bud i euro som lagts på duplexbandet eller frekvensbandet det vinnande budet.

10 §. Närmare bestämmelser om auktionsförfarandet. Kommunikationsverket kan meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas i auktionen. Om auk-

tionen ordnas med hjälp av ett elektroniskt auktionssystem är reglerna inprogrammerade i systemet.

Föreskrifterna kan enligt paragrafen gälla läggande av bud, höjande av bud, flytt av bud mellan duplexbanden och frekvensbandet, fastställande av rätten att lägga bud i respektive budrunda, fastställande av gällande högsta bud, avbrytande eller återkallande av auktionen på grund av ett oöverstigligt hinder eller av någon annan teknisk orsak eller andra motsvarande auktionsregler och det sätt på vilket auktionen ordnas tekniskt.

Enligt 1 punkten kan Kommunikationsverket meddela närmare föreskrifter om läggandet av bud. Föreskrifterna kan gälla det sätt på vilket bud tekniskt läggs när en auktion genomförs med hjälp av ett elektroniskt auktionssystem. Föreskrifterna kan också gälla andra regler i anslutning till läggandet av bud, t.ex. den i 4 § avsedda övre gränsen på 50 megahertz för bud som läggs samtidigt.

Enligt 2 punkten kan Kommunikationsverket meddela närmare föreskrifter om höjande av bud. Föreskrifterna kan t.ex. gälla det sätt på vilket bud som lagts under tidigare budrundor kan höjas. Buden ska kunna höjas på föreskrivet sätt separat för varje budrunda och för varje duplexband och frekvensband. Vid fastställandet av höjningen används olika formler där parametrarna bl.a. är buden under föregående budrundor, antalet bud och antalet budrundor i auktionen.

Enligt 3 punkten kan Kommunikationsverket meddela närmare föreskrifter om flytt av bud mellan duplexbanden och frekvensbandet. Föreskrifterna kan gälla reglerna för flytt av bud som lagts under en tidigare budrunda antingen från ett duplexband till ett annat eller mellan ett duplexband och frekvensbandet.

Enligt 4 punkten kan Kommunikationsverket meddela föreskrifter om fastställande av rätten att lägga bud i respektive budrunda. Enligt en sådan föreskrift inverkar t.ex. en deltagares aktivitet under auktionen på deltagarens möjligheter att lägga bud under följande budrundor i auktionen.

Enligt 5 punkten kan Kommunikationsverket meddela närmare föreskrifter om fastställande av gällande högsta bud innan auktionen avslutas. Föreskrifterna kan gälla t.ex. reg-

lerna för hur det gällande högsta budet fastställs efter respektive budrunda. Det högsta gällande budet fastställs separat för varje duplexband och för frekvensbandet. När det högsta gällande budet fastställs beaktas alla nya bud som lagts under respektive budrunda, de bud som flyttats samt de bud som lagts under tidigare budrundor.

Enligt 6 punkten kan Kommunikationsverket meddela närmare föreskrifter om avbrytande eller återkallande av en auktion på grund av ett oöverstigligt hinder eller av någon annan teknisk orsak. Sådana orsaker kan t.ex. vara ett omfattande strömavbrott eller en allmän störning i Internet som inverkar på auktionen. Efter avbrottet kan auktionen inledas på nytt antingen direkt från situationen före avbrottet eller, om auktionen består av flera budrundor, från början av den föregående budrundan. Vid behov kan auktionen också inledas helt och hållet från början.

Enligt 7 punkten kan Kommunikationsverket också meddela närmare föreskrifter om andra motsvarande auktionsregler och det sätt på vilket auktionen ordnas tekniskt. Föreskrifterna kan gälla t.ex. det elektroniska systemets användarrättigheter och lösenord, den överföringshastighet som systemet kräver, tekniska detaljer i anslutning till systemets funktion samt andra motsvarande omständigheter.

11 §. Offentlighet i auktionsförfarandet. Enligt 1 mom. ska namnen på de företag och sammanslutningar som deltar i auktionen och andra uppgifter som lämnats i samband med anmälan hållas hemliga under hela auktionsförfarandet. Av de bud som lagts ska enligt 2 mom. endast de vinnande buden vara offentliga när auktionsförfarandet avslutats.

I praktiken innebär detta att auktionen ska ordnas så att företagen inte vet namnen på de övriga deltagarna eller vilka bud dessa lagt. Deltagarna får endast de uppgifter som behövs för budläggningen. Sådana uppgifter är uppgifter om antalet bud som lagts på varje enskilt duplexband eller frekvensband och det högsta budbeloppet i euro.

Under auktionsförfarandets gång ska alla få uppgifter om det sammanlagda eurobeloppet av de bud som lagts under respektive budrunda. Den sammanlagda budsumman beskriver utvecklingen i värdet på frekvenserna

under auktionen och ger en bild av hur auktionen framskrider. Dessutom ger Kommunikationsverket i enlighet med lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), nedan offentlighetslagen, andra allmänna uppgifter om auktionen.

Bestämmelsen är nödvändig för att hindra att auktionsförfarandet manipuleras och att uppgifterna missbrukas. Om detaljerade uppgifter publiceras under auktionen ökar risken för förbjudet samarbete. Det skulle bli lättare för deltagarna att komma överens om auktionens slutresultat innan auktionen avslutas och att på konstgjord väg minska efterfrågan på frekvenser. Sådana avtal är förbjudna i 8 §, men det är i praktiken svårt att övervaka dem. Om auktionen ordnas anonymt är det möjligt att hindra och minska det förbjudna samarbetet.

Risken för samarbete är större ju färre deltagare auktionen har, i synnerhet om deltagarna har olika ekonomiska resurser och olika marknadsställning. Också nya aktörer på marknaden är mera villiga att delta i en auktion om den ordnas anonymt.

Enligt 1 mom. ska namnet på det företag eller den sammanslutning som anmält sig till auktionen och andra uppgifter som lämnats i samband med anmälan inte vara offentliga förrän auktionsförfarandet har avslutats. Auktionsförfarandet anses vara avslutat när behandlingen av ärendet upphör vid Kommunikationsverket och ärendet överförs till koncessionsmyndigheten för avgörande och för beviljande av koncession. Enligt 5 § ska auktionsdeltagarna ge ovan nämnda uppgifter på en blankett till Kommunikationsverket när de anmäler sig till auktionen.

Behovet av bestämmelsen behandlas i avsnitt 4.6. De uppgifter som avses i bestämmelsen blir offentliga när auktionsförfarandet har avslutats och därför är avvikelser från offentlighetsprincipen temporär och kortvarig.

Enligt 2 mom. ska de vinnande buden offentliggöras när auktionsförfarandet avslutats, medan andra bud som lagts av ett företag eller en sammanslutning ska vara sekretessbelagda. Bestämmelsen förutsätter en avvikelse från partsoffentligheten i offentlighetslagen.

Syftet med bestämmelsen är att skydda auktionsdeltagarnas affärshemligheter. Upp-

gifter om de auktionsobjekt som deltagarna lagt bud på, antalet bud och priserna i olika budrundor bildar en helhet som ger en bild av företagets verksamhetsstrategi. Frågan behandlas i avsnitt 4.6.

De bud som avses i 11 § 2 mom. i lagförslaget ska omfattas av den affärs- och yrkeshemlighet som avses i offentlighetslagen, men utan uttrycklig undantagsbestämmelse skulle auktionsdeltagarna med stöd av 11 § 2 mom. 6 punkten i offentlighetslagen få veta priserna på varandras bud.

Auktionens slutresultat, dvs. de vinnande buden och namnen på de företag som lagt dem, offentliggörs omedelbart när auktionen avslutats.

I övrigt tillämpas offentlighetslagen på auktionsförfarandet.

Enligt 4 mom. ska Kommunikationsverket på begäran till Kommunikationsministeriet lämna ut i 1-2 mom. avsedda uppgifter som verket tagit del av då det fullgjort sina uppgifter enligt denna lag. Den allmänna styrningen och utvecklandet av televerksamheten förutsätter att Kommunikationsministeriet har tillgång till de uppgifter om auktioner som ett underlydande verk har fått.

12 §. Förkastande av bud. Enligt 7 § i förslaget får endast ett företag i en koncern som avses i 1 kap. 6 § i bokföringslagen delta i auktionen. Koncerndefinitionen i bokföringslagen omfattar också situationer med s.k. faktiskt bestämmande inflytande.

Enligt 1 mom. i den föreslagna paragrafen ska Kommunikationsverket förkasta ett bud som lagts av ett företag eller en sammanslutning, om det faktiska bestämmande inflytandet i företaget eller sammanslutningen ändras före beviljandet av koncessionen på ett sådant sätt att företaget eller sammanslutningen inte längre uppfyller de villkor för deltagande i auktionen som anges i 7 §.

Enligt 2 mom. kan Kommunikationsverket besluta att förkasta ett bud som lagts av ett företag eller en sammanslutning, om företaget eller sammanslutningen har lämnat väsentligt felaktiga uppgifter om sådana ärenden som är betydelsefulla med hänsyn till auktionen eller om företaget eller sammanslutningen i övrigt bryter mot denna lag eller mot Kommunikationsverkets föreskrifter och trots uppmaning inte omedelbart rät-

tar sitt förfarande. Företaget ska rätta de väsentligt felaktiga uppgifterna som det har lämnat eller sitt förfarande som bryter mot lagen eller föreskrifter omedelbart så att inte auktionsförfarandet behöver avbrytas.

Förseelser som leder till förkastande av bud ska med hänsyn till auktionsförfarandet vara väsentliga och allvarliga. Kommunikationsverkets befogenheter begränsas dessutom av de allmänna principerna i finländsk förvaltning, såsom proportionalitet och ändamålsbundenhet.

Enligt propositionen får alla företag och sammanslutningar delta i auktionen. För att hindra en koncentration av frekvensförvaltningen och främja konkurrensen ska deltagarrätten begränsas så att endast ett företag i en koncern får delta i auktionen. Enligt 4 § ska koncession beviljas om inte koncessionsmyndigheten har särskilt vägande skäl att misstänka att beviljandet av koncession uppenbart äventyrar den nationella säkerheten.

Enligt 3 mom. kan statsrådet besluta att förkasta ett bud som lagts av ett företag eller en sammanslutning, om det har särskilt vägande skäl att misstänka att beviljandet av koncession till företaget eller sammanslutningen uppenbart äventyrar den nationella säkerheten. Det är viktigt att kommunikationsnäten fungerar på ett säkert och tryggt sätt med tanke på informationssamhällets livsviktiga funktioner. Frågan har behandlats i avsnitt 4.2.

Statsrådet kan förkasta ett bud som lagts av ett företag både under och efter auktionsförfarandet. I praktiken är det mera sannolikt att budet förkastas först när auktionsförfarandet avslutats.

13 §. Koncessionsvillkor. Koncessionen beviljas för hela landet, med undantag för landskapet Åland. Eftersom det är fråga om ett enskilt koncessionsförfarande som begränsats till ett visst frekvensområde är det i detta skede inte ändamålsenligt att utsträcka lagens tillämpningsområde till att gälla beviljande av koncession i landskapet Åland. Frågan har behandlats i avsnitt 2.

Koncessionen kan förenas med villkor enligt 10 § 2 mom. i kommunikationsmarknadslagen. Enligt momentet kan en koncession förenas med villkor som kompletterar

bestämmelserna i 1 och 128 § i kommunikationsmarknadslagen eller de tekniska föreskrifter av Kommunikationsverket som avses i 129 § i kommunikationsmarknadslagen och som gäller kommunikationsnätens tekniska egenskaper eller en effektiv användning av frekvenserna. Koncessionsvillkoren ska stämma överens med syftena enligt 1 § i kommunikationsmarknadslagen. Avsikten med koncessionsvillkoren är att vid behov komplettera de krav som ställs i lagen och föreskrifter. Koncessionsvillkor i anslutning till 1 § i kommunikationsmarknadslagen och en effektiv frekvensanvändning är t.ex. villkor i vilka det förutsätts att koncessionshavaren ska underrätta tillsynsmyndigheterna om sådana förändringar i förhållandena som är relevanta för koncessionsvillkoren eller att regelbundet lämna en utredning om hur frekvenserna använts.

Enligt radiolagen fastställer statsrådet en användningsplan för koncessionsberoende televerksamhet. Frekvensförordningen (116/2009) har i mars 2009 ändrats så att det i den föreskrivs om anvisande av ett frekvensområde för produktutveckling, testning och undervisning. Också inom ett frekvensområde som avses i denna lag kan det finnas användningsbegränsningar som gäller produktutveckling, testning och undervisning.

De villkor koncessionen förenas med kommer att anges i samband med att koncessionen förklaras ledig att sökas.

14 §. Koncessionsavgift. De teleföretag som beviljats koncession är enligt 1 mom. skyldiga att betala en koncessionsavgift. Enligt 1 mom. är koncessionsavgiften det högsta godkända bud som lagts av det företag som vinner budgivningen i auktionen.

Läggandet av bud ska utgå från det utgångspris som anges i 9 §. Detta utgångspris ska vara 15 000 euro per megahertz. Eftersom koncessionsavgiften ska vara lika stor som det högsta godkända bud som lagts av ett företag eller en sammanslutning kan storleken på koncessionsavgiften variera mellan olika företag. Koncessionsavgiften för ett företag som lagt det vinnande budet på flera duplexband är summan av de godkända högsta buden på duplexbanden i fråga.

Enligt 2 mom. betalas koncessionsavgiften årligen i jämna rater under koncessionsperio-

den. I de flesta länder där auktion används betalas hela auktionssumman som en engångsbetalning innan koncessionsperioden börjar. Med jämnstora betalningsrater undviker man dock de höga kostnader i början som är typiska för auktioner. Enligt 2 mom. påförs avgiften av Kommunikationsverket. Enligt 2 mom. ska de fem första årliga raterna dock betalas som engångsbetalning när koncessionsperioden börjar. Denna betalning utgör koncessionsavgiftens första rat.

Enligt 3 mom. får avgiften drivas in utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om verkställighet av skatter och avgifter. Om avgiften inte betalas senast på förfalldagen, tas på det obetalda beloppet ut en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § i räntelagen.

15 §. Frekvensreservering och radiotillstånd. Enligt 1 mom. beviljar Kommunikationsverket utan ansökan alla koncessionshavare en frekvensreservering enligt 9 § i radiolagen.

Kommunikationsverket ska reservera de utauktionerade frekvenserna för dem som får koncession. Frekvenserna får inte ens tillfälligt beviljas till någon annan. Därför är det motiverat att Kommunikationsverket beviljar koncessionshavarna en frekvensreservering för frekvenserna i fråga genast då koncessionen beviljats.

Enligt 7 § i radiolagen krävs ett tillstånd för innehav och användning av en radiosändare. Enligt 2 mom. i förslaget ska Kommunikationsverket bevilja ett radiotillstånd enligt koncessionen till den ursprungliga koncessionshavaren eller till mottagaren av den koncessionsöverlåtelse som avses i 16 §. Kommunikationsverket beviljar tillståndet på ansökan av teleföretaget.

För att radiotillståndet ska beviljas krävs att den första raten av den koncessionsavgift som avses i 14 § 2 mom. har betalats. På detta sätt kan man säkerställa att den första raten blir betalad innan verksamheten inleds. De fem första årliga raterna betalas som engångsbetalning när koncessionsperioden börjar.

I 8 § i radiolagen finns bestämmelser om villkoren för radiotillstånd. Det föreslagna 3 mom. är snävare än bestämmelsen i radiolagen. Enligt 3 mom. kan Kommunikations-

verket förena ett radiotillstånd endast med sådana villkor som är nödvändiga för att frekvenserna ska användas effektivt och ändamålsenligt och störningar av radiokommunikationen kunna förebyggas eller avhjälpas. Sådana villkor är bl.a. de tekniska villkor som anges i bilagan till det kommissionsbeslut som behandlas i avsnitt 1.2. Dessa villkor syftar till att trygga en störningsfri användning av frekvenserna. I radiotillståndet är det också möjligt att ålägga koncessionshavaren att upprätthålla separat angivna uppgifter om basstationerna i en databas som Kommunikationsverket ska ha tillgång till. Koncessionshavaren kan dessutom åläggas att vid gränsområdena följa de separata koordineringsavtal om användningen av frekvenser som har ingåtts med grannländerna.

Villkoren för radiotillståndet publiceras innan auktionsförfarandet börjar.

Enligt 3 mom. kan Kommunikationsverket ändra radiotillståndets villkor utan samtycke av koncessionshavaren, om det är nödvändigt på grund av ändringar i koncessionen, den användningsplan som fastställts för radiofrekvensen, frekvensföreskrifter eller förpliktelser i internationella fördrag eller om det är motiverat för att förebygga eller avhjälpas störningar av radiokommunikationen. En ändring av radiotillståndet ska vara begränsad endast till ovan nämnda situationer.

Det måste gå att ändra villkoren för radiotillståndet t.ex. då ändringar görs i Internationella teleunionen ITU:s avtal, koordineringsavtal som ingåtts med grannländerna och andra internationella avtal som är förpliktande för Finland eller om den gemenskapslagstiftning som gäller frekvensområdet ändras.

Enligt 4 mom. ska Kommunikationsverket återkalla koncessionshavarens radiotillstånd om koncessionshavarens koncession upphör att gälla. Enligt 7 § i radiolagen ska ett radiotillstånd skaffas för innehav och användning av radiosändare. I lagen förutsätts att den som ansöker om radiotillstånd har beviljats koncession för att ett radiotillstånd ska kunna beviljas sökanden. Den koncession som krävs i samband med att radiotillstånd beviljas ska vara i kraft också efter det att radiotillståndet beviljats, minst lika länge som det radiotillstånd som beviljas.

I 12 § i radiolagen föreskrivs att radiotillstånd kan återkallas om en koncession upphör att gälla. I 4 § i kommunikationsmarknadslagen konstateras att koncession krävs när nättjänster som förutsätter radiofrekvenser tillhandahålls i sådana digitala markbundna masskommunikationsnät eller mobilnät där allmän televerksamhet utövas. När en koncession upphör att gälla, t.ex. på grund av ett återkallande, upphör alltså också företagets rätt att tillhandahålla nättjänster som förutsätter radiofrekvenser i mobilnät där allmän televerksamhet utövas. Om ett radiotillstånd fortfarande är giltigt i en sådan situation kan Kommunikationsverket ändå inte bevilja nyttjanderätten till frekvenserna i fråga till någon annan. Detta innebär att frekvenserna inte används, trots att det sannolikt skulle finnas ett behov av dem. Radiotillståndet måste i dessa fall kunna återkallas.

Enligt 5 mom. ska koncessionshavaren innan verksamheten inleds underrätta Kommunikationsverket om den teknik som används i radionätet. Om koncessionshavaren ändrar den teknik som används, ska den omedelbart underrätta Kommunikationsverket om detta innan ändringen genomförs. En ändring av den teknik som används kan i synnerhet på FDD-frekvensband i vissa fall öka risken för skadliga störningar och Kommunikationsverket ska för eventuella störningsutredningar ha aktuella uppgifter om den teknik som används.

16 §. Överföring av koncession. Syftet med möjligheten att överföra en koncession är att effektivisera användningen av frekvenserna. Om koncessionshavaren t.ex. endast behöver en del av sina frekvenser kan den överflödiga delen säljas och på så sätt effektiviseras användningen av hela frekvensområdet.

Enligt 1 mom. kan en koncessionshavare överföra sin koncession till en annan aktör. Innan överföringen av koncessionen kan göras måste den godkännas av statsrådet. Koncessionshavaren ska underrätta statsrådet om sin avsikt att överföra en koncession, och statsrådet ska enligt 3 mom. besluta om överföringen inom två månader från det att ansökan om överföringen anlände.

Enligt reglementet för statsrådet (262/2003) handläggs och avgörs vid statsrådets allmänna sammanträde samhällspolitiskt

eller ekonomiskt betydande regerings- och förvaltningsärenden som inte föreskrivs höra till någon annan myndighets befogenhet. Enligt 9 § i reglementet ska ärenden som inte ska handläggas och avgöras vid statsrådets allmänna sammanträde avgöras i ett ministerium. Ärenden som gäller överföring av en koncession kommer i de flesta fall sannolikt att avgöras vid kommunikationsministeriet.

Statsrådet ska i regel godkänna överföringen om det inte har grundad anledning att misstänka att överföringen hindrar konkurrens eller äventyrar den nationella säkerheten eller en störningsfri radiokommunikation. Om det är fråga om nationell säkerhet kan statsrådet till stöd för sin bedömning begära utlåtande om saken av t.ex. försvarsmakten eller skyddspolisen. Om statsrådet godkänner överföringen överlämnar säljaren sin koncession till statsrådet som beviljar den vidare till den nya köparen.

Som en överföring av en koncession ska också betraktas en situation där det faktiska bestämmande inflytandet i förhållande till koncessionshavaren förändras. Också dessa situationer ska anmälas till koncessionsmyndigheten. Statsrådet godkänner den förändring i det bestämmande inflytandet som ska betraktas som en koncessionsöverföring om de villkor för en överföring som anges i 1 mom. är uppfyllda. Bestämmelsen är nödvändig för att inte de villkor som anges i 1 mom. ska kringgåas med olika ägararrangemang. Bestämmelser om återkallande av en koncession i situationer där det faktiska bestämmande inflytandet förändras finns i 17 § 4 mom.

Det faktiska bestämmande inflytandet kan förändras i ett företag t.ex. i samband med företagsköp, fusioner eller andra situationer där rörelser överlåts. Det bestämmande inflytandet i förhållande till koncessionshavaren förändras om företagets ägare byts helt och hållet. Det måste övervägas om det har skett en förändring i det bestämmande inflytandet inte bara vid klara ägarbyten utan också i flera andra situationer, t.ex. när ägarandelarna förändras. I dessa fall ska man granska ägarförhållandena och andra faktorer som påverkar det bestämmande inflytandet och jämföra dem med den situation som rådde när koncessionen beviljades. Det bestämmande in-

flytandet i ett företag kan t.ex. påverkas av delägaravtal eller olika röstetal för aktierna.

Enligt 4 mom. kan koncessionen också överföras delvis. I dessa fall gäller överföringen enstaka frekvenser som ingår i koncessionen. Koncessionshavaren kan sälja en del av sina frekvenser till ett annat företag eller en annan sammanslutning t.ex. i sådana situationer då volymen på den kommersiella verksamheten inte är så stor som beräknat och en del av frekvenserna blir överflödiga. I dessa fall kan köparen redan ha en koncession som berättigar till att använda frekvensområdet i fråga på 2500-2690 megahertz. Statsrådet ändrar både säljarens och köparens koncession när det gäller frekvenserna. Om köparen inte sedan tidigare har koncession för frekvensområdet i fråga beviljar statsrådet koncession för frekvenserna och ändrar säljarens koncession i enlighet med detta. Frekvenser ska dock inte överföras regionalt, utan de frekvenser som överförs ska gälla hela koncessionsområdet.

Enligt 4 mom. ska koncessionshavaren i sin ansökan om överföring av koncessionen redogöra för vem som efter överföringen svarar för betalningen av den koncessionsavgift som avses i 14 §. I sådana situationer då endast en del av frekvenserna i koncessionen överförs ska statsrådet försäkra sig om att teleföretagen sinsemellan kommer överens om betalningen av den återstående koncessionsavgiften.

Antalet frekvenser som överförs ska inte begränsas eftersom statsrådet kan låta bli att godkänna överföringen om det har grundad anledning att misstänka att överföringen hindrar konkurrens.

Statsrådet ska begära ett utlåtande av Kommunikationsverket om de tekniska frågor som inverkar på överföringen av koncessionen samt om överföringens inverkan på konkurrenssituationen på marknaden. I och med att ett utlåtande begärs av Kommunikationsverket är det möjligt att säkerställa att frekvenserna används tillräckligt störningsfritt i synnerhet då de frekvenser som ingår i koncessionen delvis överförs till ett annat företag. Överföringen av en koncession eller av frekvenser som hänför sig till den kan inverka på konkurrenssituationen på kommunikationsmarknaden och på det beslut och de

skyldigheter som enligt kommunikationsmarknadslagen gäller företag med betydande marknadsinflytande.

Enligt 5 mom. betraktas som en sådan överföring av koncession som förutsätter statsrådets godkännande inte en överföring av en koncession inom en koncern mellan moderbolaget och ett dotterbolag som är helt i dess ägo. Bestämmelsen är nödvändig av tydlighets skull. Statsrådet ska dock underrättas om en sådan överföring.

Enligt 6 mom. ska koncessionshavarens samtliga rättigheter och skyldigheter övergå till den nya koncessionshavaren. Detta innebär att koncessionsvillkoren och avgifterna i anslutning till koncessionen överförs till den nya koncessionshavaren. När en koncession överförs endast delvis ska teleföretagen sammellan komma överens om hur koncessionsavgiften fördelas och underrätta statsrådet om fördelningen i enlighet med 3 mom.

Enligt 7 mom. övergår helt eller delvis också den frekvensreservering eller det radiotillstånd som hänför sig till koncessionen när koncessionen överförs. Kommunikationsverket ska omedelbart underrättas om överföringen av en frekvensreservering eller ett radiotillstånd som beviljats koncessionshavaren. Kommunikationsverket måste få veta om överföringarna för att kunna hålla sitt koncessionsregister aktuellt. När överföringen sker delvis ska Kommunikationsverket ändra både den gamla och nya koncessionshavarens frekvensreservering eller radiotillstånd.

17 §. Ändring och återkallande av koncession. Enligt 1 mom. kan statsrådet ändra teleföretagets koncession i enlighet med 11 § i kommunikationsmarknadslagen.

Enligt 11 § i kommunikationsmarknadslagen kan en koncession med koncessionshavarens samtycke och även i övrigt ändras medan koncessionen är i kraft, om det är nödvändigt av en särskild orsak som beror på den tekniska utvecklingen eller en väsentlig förändring i verksamhetsbetingelserna för den koncessionsberoende verksamheten. Koncessionshavare samt företrädare för teleföretag och användare ska i enlighet med 118 § 2 mom. i kommunikationsmarknadslagen ges tillfälle att inom en månad framföra sin

uppfattning om en ändring av koncessionsvillkoren.

På grund av den snabba tekniska utvecklingen måste det vara möjligt att ändra koncessionsvillkoren. Det ska dock vara möjligt att ändra koncessionsvillkoren endast i klart avgränsade fall. En väsentlig förändring i verksamhetsbetingelserna är t.ex. en sådan situation där användningsändamålet för frekvenserna måste ändras av orsaker som härrör från det internationella frekvenssamarbetet eller ändringar i EU:s lagstiftning.

I 2 mom. bestäms om återkallande av koncession. Statsrådet kan återkalla koncessionen om teleföretaget allvarligt och upprepade gånger har brutit mot denna lag, kommunikationsmarknadslagen, radiolagen, lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation eller någon annan lag som gäller televerksamhet eller de koncessionsvillkor som avses i 13 §. Om teleföretaget trots uppmaning inte inom en skälig tid, minst en månad, rättar sitt förfarande kan statsrådet återkalla koncessionen helt eller delvis.

Med någon annan lag som gäller televerksamhet avses bl.a. strafflagen. Grunden för återkallande kan då endast vara en förseelse i den verksamhet som bedrivs på basis av koncessionen.

Eftersom det är fråga om en begränsning av näringsverksamheten, ska det föreligga ett särskilt vägande skäl för återkallandet av en koncession. Teleföretaget ska ha skälig tid på sig att rätta till situationen. Statsrådet kan t.ex. återkalla en koncession om teleföretaget före beviljandet av koncessionen har bedrivit i 8 § avsett förbjudet samarbete.

Enligt 2 punkten kan statsrådet återkalla ett teleföretags koncession om teleföretaget inte inom två år från koncessionsperiodens början faktiskt har inlett den verksamhet som koncessionen avser och om det trots uppmaning inte inom en skälig tid på minst en månad rättar sitt förfarande. I dessa situationer som gäller skyldigheten att inleda verksamheten är det mycket sannolikt att den tid som är skälig för att rätta till förfarandet är längre än den minimitidsfrist på en månad som anges i lagen.

Bestämmelsen främjar en effektiv användning av frekvenserna. Bedömningen av när verksamheten faktiskt anses ha inletts görs

från fall till fall. Koncessionshavaren kan dock på ansökan få tillstånd av statsrådet att avvika från skyldigheten att inleda sin verksamhet av orsaker som hänför sig till den tekniska utvecklingen eller det allmänna ekonomiska läget. Detta kan ske t.ex. i situationer där ibrukttagandet av en radio- och nätteknik försenas av orsaker som inte är beroende av koncessionshavaren. Sådana orsaker kan t.ex. vara problem med den allmänna tillgången på de planerade radio- och nätteknikerna, leveranstidtabellerna för enstaka anläggningsleverantörer och tillgången på terminaler till skäliga priser.

Enligt förslaget till 16 § ska statsrådet ge sitt godkännande till en överföring av en koncession. Som en överföring betraktas också en förändring i det faktiska bestämmande inflytandet i förhållande till koncessionshavaren.

Statsrådet kan på koncessionshavarens begäran godkänna en överföring av en koncession, om det inte har särskilt vägande skäl att misstänka att överföringen hindrar konkurrens eller äventyrar den nationella säkerheten eller en störningsfri radiokommunikation. Statsrådet ska fatta beslut om överföringen inom två månader från det att ansökan om överföringen anlände. Om statsrådet inte kan godkänna en överföring som förändrar det faktiska bestämmande inflytandet kan det enligt 4 mom. återkalla teleföretagets koncession.

Om koncessionshavaren planerar ingå ett avtal som förändrar det bestämmande inflytandet kan koncessionshavaren enligt 3 mom. begära ett förhandsbeslut av statsrådet om behovet av att återkalla koncessionen. Därigenom är det möjligt att redan innan det slutliga avtalet ingås reda ut huruvida statsrådet anser att överföringen är godtagbar eller återkallandet av koncessionen nödvändig.

Koncessionsmyndigheten ska enligt 3 mom. meddela ett beslut inom två månader från det att ansökan anlände till myndigheten. Om förändringen i det bestämmande inflytandet beror på ett företagsförvärv som enligt lagen om konkurrensbegränsningar (480/1992) ska meddelas till konkurrensverket eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer till kommissionen, ska koncessions-

myndigheten meddela ett beslut inom två månader från den dag då företagsförvärvsärendet har avgjorts genom ett beslut som vunnit laga kraft.

18 §. Uthyrning av nyttjanderätten till frekvenser. Koncessionshavaren kan hyra ut nyttjanderätter till frekvenser antingen frekvensvis eller regionalt. Koncessionshavaren kan hyra ut alla frekvenser eller en del av de frekvenser som radiotillståndet omfattar regionalt eller för hela koncessionsområdet. Koncessionshavaren kan hyra ut frekvensområdet till flera regionala radionät.

Enligt 1 mom. kvarstår uthyraren dock som koncessionshavare och har kvar sina skyldigheter. Med dessa skyldigheter avses teleföretagets skyldigheter enligt denna lag och förpliktelser enligt koncessionen och radiotillståndet, såsom tekniska krav som syftar till att garantera en störningsfri telekommunikation.

På samma sätt som i fråga om en överföring av en koncession enligt 16 § ska statsrådet enligt 2 mom. ge sitt godkännande till att en nyttjanderätt hyrs ut. Statsrådet ska i regel godkänna överföringen, om det inte har särskilt vägande skäl att misstänka att överföringen uppenbart äventyrar den nationella säkerheten. Statsrådet kan till stöd för sin bedömning begära utlåtande om saken av t.ex. försvarsmakten eller skyddspolisens.

Även om koncessionen kvarstår hos koncessionshavaren när en nyttjanderätt hyrs ut måste de aspekter som hänför sig till den nationella säkerheten kunna beaktas, eftersom teleföretagen med stöd av kommunikationsmarknadslagen har mycket omfattande samarbetskyldigheter med sina konkurrenter. Teleföretag som har ett betydande marknadsinflytande kan bl.a. åläggas att överlåta nyttjanderätten till sin egendom till andra teleföretag. I praktiken gör dessa skyldigheter att överlåta nyttjanderätten det möjligt för teleföretag att få tillgång till ett annat teleföretags utrustningsutrymmen, master och eldistributionssystem, vilket kan medföra en betydande säkerhetsrisk för funktioner som är livsviktiga för det finska samhället också under normala förhållanden, om det teleföretag som utnyttjar nyttjanderätten är ute efter att orsaka skada. Frågan har behandlats i avsnitt 4.2.

I enlighet med 9 § i reglementet för statsrådet kan ärenden som gäller uthyrning av frekvenser i de flesta fall sannolikt avgöras genom kommunikationsministeriets beslut.

19 §. Avstående från koncession. I paragrafen föreskrivs om avstående från koncession. Det är möjligt för koncessionshavaren att avstå från sin nyttjanderätt till de frekvenser som koncessionen avser. Även om incitamentet för att avstå från koncessionen är litet, bör det för att säkerställa en effektiv användning av frekvenserna föreskrivas om en möjlighet att återlämna koncessionen.

Om koncessionshavaren så önskar är det enligt 1 mom. möjligt att återlämna koncessionen till koncessionsmyndigheten innan koncessionsperioden går ut. Den som återlämnar en koncession är oberoende av tidpunkten för återlämningen skyldig att betala de fem första årliga raterna av den koncessionsavgift som avses i 14 §. Enligt förslaget till 14 § betalas de fem första årliga raterna av koncessionsavgiften på en gång när koncessionsperioden börjar.

Koncessionen kan återlämnas helt eller delvis. Om koncessionshavaren vill återlämna endast en del av de frekvenser som ingår i koncessionen ändrar statsrådet teleföretagets koncession i enlighet med detta.

Enligt 2 mom. tas någon koncessionsavgift för den återstående koncessionsperioden inte ut av ett teleföretag som helt och hållet återlämnat en koncession. Koncessionsavgiften för ett teleföretag som återlämnat koncessionen delvis sänks i motsvarande mån för den återstående koncessionsperioden.

20 §. Kompletterande auktion. Enligt 1 mom. kan statsrådet förklara en koncession ledig att sökas när det bland koncessioner som beviljats genom auktion blir sådana frekvenser lediga som är ändamålsenliga tekniskt och med hänsyn till en effektiv användning av frekvenserna.

Frekvenser som auktionerats ut kan återgå till koncessionsmyndigheten om koncessionshavarens koncession återkallas i enlighet med 17 § eller om koncessionshavaren i enlighet med 19 § återlämnar koncessionen helt eller delvis. Om frekvenser som auktionerats ut återgår till koncessionsmyndigheten kan den förklara koncessionen ledig att sökas, om de lediga frekvenserna bildar en

funktionellt vettig helhet. Statsrådet ska ha prövningsrätt i frågan.

Enligt 2 mom. tillämpas bestämmelserna i denna lag på kompletterande auktioner.

21 §. Ändringssökande. Enligt 1 mom. får ändring i ett beslut som statsrådet och Kommunikationsverket har fattat med stöd av denna lag sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen. Genom bestämmelsen försöker man försnabba behandlingen av tvistemål. Ändringssökandet motsvarar kommunikationsmarknadslagens bestämmelser om sökande av ändring när det gäller de förpliktelser som åläggs teleföretag.

Statsrådet och Kommunikationsverket kan i sina beslut bestämma att beslutet ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

22 §. Ikraftträdande. Paragrafens 1 mom. innehåller en sedvanlig ikraftträdandebestämmelse. Det föreslås att lagen ska träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

I 2 mom. ingår en sedvanlig bestämmelse om möjligheten att vidta de åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter innan lagen träder i kraft. Kommunikationsverket kan med stöd av denna bestämmelse t.ex. redan inleda ett offentligt upphandlingsförfarande för att skaffa ett auktionssystem.

1.2 Kommunikationsmarknadslagen

4 §. Beviljande av koncession. Av lagtekniska orsaker föreslås det att till 4 § i kommunikationsmarknadslagen fogas ett nytt 3 mom. där det bestäms att om beviljande av koncession genom auktion föreskrivs i lagen om auktion av vissa radiofrekvenser.

12 §. Återkallande och överföring av koncession. Av lagtekniska orsaker föreslås att 12 § i kommunikationsmarknadslagen ska ändras i sin helhet. I 4 mom. i den gällande paragrafen föreslås dock inte några ändringar.

Det föreslås en ny 3 punkt fogas till 1 mom. Enligt denna punkt kan koncessionen återkallas också om teleföretaget inte inom skälig tid från koncessionsperiodens början faktiskt har inlett sin verksamhet.

Den nya grunden för återkallande ska vara densamma som i den föreslagna lagen om auktion av vissa radiofrekvenser och den är nödvändig för att förenhetliga koncessionsregleringen. På samma sätt som det konstateras i detaljmotiveringen till 17 § i lagen om auktion av vissa radiofrekvenser ska det bedömas från fall till fall när verksamheten faktiskt inleds. Koncessionshavaren kan dock på samma sätt som i 17 § i lagen om auktion av vissa radiofrekvenser på ansökan få tillstånd av statsrådet att avvika från skyldigheten att inleda sin verksamhet av orsaker som hänför sig till den tekniska utvecklingen eller det allmänna ekonomiska läget.

Också i dessa fall ska koncessionshavaren ha en skälig tid, minst en månad, att rätta sitt förfarande. I situationer som gäller skyldigheten att inleda verksamheten är det mycket sannolikt att den tid som är skälig för att rätta till förfarandet är längre än den minimitidsfrist på en månad som anges i lagen.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen. Ändringen är nödvändig för att förenhetliga regleringen. En koncessionshavare kan enligt det föreslagna 4 mom. begära ett förhandsbeslut om återkallandet av koncessionen med stöd av 3 mom. Koncessionsmyndigheten ska meddela ett beslut inom två månader från det att ansökan anlände till myndigheten. Frågan har tidigare nämnts endast i motiveringen till paragrafen. Samma reglering ingår också i 17 § i lagen om auktion av vissa radiofrekvenser.

Om förändringen i det bestämmande inflytandet beror på ett företagsförvärv som enligt lagen om konkurrensbegränsningar (480/1992) ska meddelas till konkurrensverket eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer till kommissionen, ska koncessionsmyndigheten enligt 4 mom. meddela ett beslut inom två månader från den dag då företagsförvärvsärendet har avgjorts genom ett beslut som vunnit laga kraft. Tidsfristen för när koncessionsmyndigheten ska meddela sitt beslut kopplas därmed till konkurrensmyndighetens avgörande. Efter ändringen är tidsfristen bättre kompatibel med tidsfristerna i anslutning till tillsyn över företagsförvärv i lagen om konkurrensbegränsningar

(480/1992) och därmed korrigeras problemen i anslutning till beräkningen av tidsfristen.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

Det föreslås att två nya bemyndiganden för Kommunikationsverket att meddela föreskrifter ska tas in i lagen. Bemyndigandena hänför sig till det närmare innehållet i det förfarande som iakttas vid auktionen, tidsfristen för anmälan till auktionen och anmälningsblanketten.

Regleringens betydelse i sak kräver inte att saken regleras genom lag eller förordning och bestämmelserna om bemyndigandena är tillräckligt tydligt preciserade och till sitt tillämpningsområde noggrant avgränsade. Det är här fråga om detaljer som i sak är av ringa betydelse och regleringen av dem är inte är förenad med någon betydande prövningsrätt.

Bestämmelserna om bemyndigande överensstämmer med bestämmelserna i 80 § 2 mom. i grundlagen.

3 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits. Avsikten är att auktionen ska ordnas i november 2009.

4 Förhållande till grundlagen och lagstiftningsordning

4.1 Inledning

I propositionen föreslås att en ny lag om auktion av vissa frekvenser stiftas och att kommunikationsmarknadslagen ändras.

En del av bestämmelserna i lagen om auktion av vissa frekvenser är sådana att de också måste granskas utifrån de grundläggande fri- och rättigheterna i grundlagen.

De bestämmelser som gäller koncessionsregleringen har betydelse med tanke på den näringsfrihet som avses i 18 § i grundlagen och den yttrandefrihet som avses i 12 § i grundlagen. Förslaget innehåller bestämmelser som hänför sig till bestämmelserna i 80 § i grundlagen om utfärdande av förordningar och delegering av lagstiftningsbehörighet. Förslaget ska också granskas med tanke på

bestämmelserna om statliga skatter och avgifter i 81 § i grundlagen och bestämmelserna om offentlighetsprincipen i myndigheternas verksamhet i 12 § 2 mom. i grundlagen.

4.2 Yttrandefrihet

Enligt 1 § i lagförslaget ska i lagen föreskrivas om beviljande av koncession genom auktion för televerksamhet som avses i 4 § 1 mom. i kommunikationsmarknadslagen inom frekvensområdet 2500 — 2690 megahertz.

Enligt förslagets 4 § beviljas koncession till det företag eller den sammanslutning som i en auktion har lagt det högsta godkända budet på frekvensbandet eller duplexbandet. Ett villkor för beviljandet av koncession är dessutom att koncessionsmyndigheten inte har särskilt vägande skäl att misstänka att beviljandet av koncession till sökanden i fråga uppenbart äventyrar den nationella säkerheten.

Koncessionen beviljas av statsrådet. Bestämmelser om koncessionsvillkoren finns i 13 § och villkoren för ändring och återkallande av koncession i 17 §.

Enligt 12 § i grundlagen har var och en yttrandefrihet. Till yttrandefriheten hör rätten att framföra, sprida och ta emot information, åsikter och andra meddelanden utan att någon i förväg hindrar detta. Närmare bestämmelser om yttrandefriheten utfärdas genom lag. Grundlagsutskottet har behandlat förhållandet mellan koncessionsregleringen och yttrandefriheten i sina utlåtanden GrUU 19/1998 rd (lagen om televisions- och radioverksamhet), GrUU 23/1993 rd (lagen om Oy Yleisradio-Rundradion Ab) och GrUU 8/2002 rd (ändring av lagstiftningen om kommunikationsmarknaden).

Grundlagsutskottet har ansett att koncessionsplikten är a priori ett problem med tanke på förbudet att hindra yttrandefriheten i förväg. Men den knappa tillgången på frekvenser i kommunikation med hjälp av radiovågor som fritt breder ut sig är fortfarande ett sådant radiotekniskt motiv för en begränsning som gör det acceptabelt att ha kvar koncessionssystemet. Systemet ska garantera att alla aktörer på marknaden får tillgång till radiofrekvenser på lika villkor. På så sätt skapas

det förutsättningar för att yttrandefriheten förverkligas.

Grunden för koncessionsregleringen är alltså den knappa tillgången på frekvenser. En begränsning av yttrandefriheten är alltså till denna del en godtagbar grund.

Enligt 4 § i förslaget ska koncession beviljas till den sökande som har lagt det högsta godkända budet, om inte koncessionsmyndigheten har särskilt vägande skäl att misstänka att beviljandet av koncession till en viss sökande uppenbart äventyrar den nationella säkerheten.

Tillförlitligheten och säkerheten i fråga om kommunikationsnät och kommunikationstjänster är absoluta villkor med tanke på de livsviktiga samhällsfunktionerna, såsom distributionen av vatten eller el eller betalningsrörelsen. Kommunikationsnäten bildar numera en s.k. kritisk infrastruktur av vilken de flesta tjänster som är nödvändiga för samhället, medborgarna, företagen och sammanslutningar är beroende. Dessa tjänster måste fungera på ett tillförlitligt sätt både i störningssituationer under normala förhållanden och under sådana undantagsförhållanden som avses i beredskapslagen (1080/1991).

På grund av det ökade teknikberoendet i samhället är störningar av den elektroniska infrastrukturen ett hot som man för att kunna avvärja måste kunna säkerställa att konfidentialiteten, integriteten eller tillgängligheten i fråga om informationen inte äventyras i informationsöverförings- och behandlingssystemen.

Hittills har koncessionerna inom kommunikationsmarknaden tilldelats genom s.k. skönhetstävlingar. Vid detta förfarande har det varit möjligt att garantera att kommunikationsnäten och därmed också samhällets livsviktiga funktioner är säkra och funktionssäkra genom att man bland sökandena valt den vars verksamhet bäst främjar syftena enligt 1 § i kommunikationsmarknadslagen samt uppfyller övriga villkor för beviljandet av koncession.

Enligt propositionen ska beviljandet av koncession för första gången i Finland grundas på ett auktionsförfarande. Koncession ska beviljas den som i auktionen lägger det högsta godkända budet.

Frekvenserna i sig är obestriddigen kommunikationsmarknadens allra mest kritiska infrastruktur, eftersom tillhandahållandet av nästan samtliga kommunikationstjänster förutsätter frekvenser.

Dessutom har teleföretagen på basis av kommunikationsmarknadslagen mycket omfattande samarbetskyldigheter med sina konkurrenter. Teleföretag som har ett betydande marknadsinflytande kan bl.a. åläggas att överlåta nyttjanderätten till sin egendom till andra teleföretag. I praktiken gör dessa skyldigheter att överlåta nyttjanderätten det möjligt för teleföretag att få tillgång till ett annat teleföretags utrustningsutrymmen, master och eldistributionssystem, vilket kan medföra en betydande säkerhetsrisk för funktioner som är livsviktiga för det finska samhället redan under normala förhållanden, om det teleföretag som utnyttjar nyttjanderätten är ute efter att orsaka skada.

Av ovan nämnda orsaker är det nödvändigt att det också i ett koncessionsförfarande som baserar sig på auktion alltjämt är möjligt att beakta aspekter i anslutning till den nationella säkerheten.

Koncessionsmyndighetens prövningsrätt är i propositionen bunden till sådana situationer då koncessionsmyndigheten har särskilt vägande skäl att misstänka att beviljandet av koncession avsevärt äventyrar den nationella säkerheten. Det kan t.ex. vara fråga om ett företag som ägs av en stat som är fientlig gentemot Finland och det finns en stark misstanke om att företaget är ute efter att orsaka skada. I praktiken ska statsrådets beslutsfattande i frågan basera sig på ett utlåtande som skyddspoliserna ger om sökanden och på en omfattande säkerhetsutredning.

Enligt artikel 10.2 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och dess elfte protokoll, FördrS 18/1990 och 85/1998), nedan europeiska människorättskonventionen) kan yttrandefriheten begränsas om detta är nödvändigt med tanke på den nationella säkerheten.

Begränsningarna av yttrandefriheten grundar sig i detta fall på lag och de har en sådan godtagbar grund som avses i europeiska

människorättskonventionen. Regleringen är noggrant avgränsad och exakt. Således är koncessionsregleringen inte problematisk med avseende på yttrandefriheten.

4.3 Näringsfrihet

Enligt 18 § i grundlagen har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Grundlagsutskottet har sin tidigare utlåtandep Praxis behandlat frågor som gäller förhållandet mellan koncession och näringsfrihet bl.a. i utlåtandena GrUU 47/1996 rd (telemarknadslagen), GrUU 4/2000 rd (naturgasmarknadslagen), GrUU 19/1998 rd (lagen om televisions- och radioverksamhet) och GrUU 61/2002 rd (kommunikationsmarknadslagen).

Utskottet har i sin utlåtandep Praxis ansett att näringsfriheten är en huvudregel enligt 18 § 1 mom. i grundlagen, men att det i undantagsfall är möjligt att kräva tillstånd för näringsverksamhet. Det ska dock alltid föreskrivas om tillståndsplikten i lag och lagen ska uppfylla de krav på avgränsning och exakthet som gäller vid begränsning av en grundläggande fri- eller rättighet.

Grunden för förslagens koncessionsreglering är den knappa tillgången på frekvenser. Såsom konstateras i avsnitt 4.2 ska villkoren för koncession grunda sig på lag och vara noga avgränsade och exakta. Också regleringen av koncessionsvillkoren fyller kraven på avgränsning. Följaktligen är koncessionsregleringen inte problematisk med hänsyn till näringsfriheten.

I förslagens 12 § föreskrivs om ändring och återkallande av koncession. Grundlagsutskottet har i fråga om återkallande av olika slags tillstånd ansett att åtgärden absolut måste ha samband med allvarliga och väsentliga förseelser eller försummelse och med att anmärkningar och varningar till den det gäller inte har lett till att brister i verksamheten skulle ha korrigerats och att åtgärden inte bör genomföras förrän den berörda personen har fått en chans att korrigera felet (GrUU 41/2006 rd, GrUU 28/2005 rd, GrUU 7/2005 rd, GrUU 44/2004 rd, GrUU 16/2003 rd).

Enligt förslaget 12 § kan statsrådet återkalla koncessionen om teleföretaget upprepade gånger och allvarligt har brutit mot bestämmelserna i de nämnda lagarna eller mot koncessionsvillkoren eller om teleföretaget inte inom två år från koncessionsperiodens början faktiskt har inlett den verksamhet som koncessionen avser, och teleföretaget trots uppmaning inte inom en skälig tid på minst en månad ändrar sitt förfarande. Den föreslagna regleringen är inte problematisk med avseende på grundlagen.

4.4 Bemyndigandet att utfärda normer

Lagen innehåller bestämmelser om Kommunikationsverkets bemyndigande att meddela föreskrifter. Enligt förslaget kan Kommunikationsverket meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iaktas vid auktionen (10 §) samt om tidsfristen för anmälan till auktionen och om anmälningsblanketten (5 §).

Enligt 80 § 2 mom. i grundlagen kan andra myndigheter genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Tillämpningsområdet för en sådan fullmakt ska vara exakt avgränsat. Av grundlagen följer dessutom att de frågor som ett bemyndigande omfattar ska fastställas noggrant i lag. Grundlagsutskottet har behandlat frågorna bl.a. i sitt utlåtande GrUU 34/2000 rd (telemarknadslagen).

Bestämmelsen om bemyndigande har placerats i den paragraf som gäller det som ska regleras. Bemyndigandet att utfärda normer har avgränsats så noggrant och utformats så exakt som möjligt. Meddelandet av föreskrifter är bara i liten utsträckning förenat med ändamålsenlighetsprövning. Bestämmelserna är nödvändiga på grund av den tekniska karaktären hos föremålet för regleringen och på grund av den särskilda sakkunskap som regleringen förutsätter.

Enligt 80 § i grundlagen ska bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter utfärdas genom lag. De föreslagna bestämmelserna om bemyndiganden har i huvudsak begränsats till att gälla endast

detaljer av teknisk natur, medan grunderna för företagets rättsliga ställning ska fastställas utgående från bestämmelserna i lagen. Således strider det föreslagna bemyndigandet att utfärda normer inte mot 80 § i grundlagen.

4.5 Statliga skatter och avgifter

Enligt 81 § 1 mom. i grundlagen bestäms om statsskatt genom lag, som ska innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättsskydd. Skattskyldighetens omfattning ska entydigt framgå av skattelagen. Bestämmelserna i lagen ska också vara på så vis exakta att de tillämpande myndigheterna har bunden prövning när de fastställer skatten. De allmänna grunderna för de statliga myndigheternas tjänsteåtgärder, tjänster och övriga verksamhet samt avgifternas storlek utfärdas med stöd av 81 § 2 mom. i grundlagen genom lag.

Grundlagsutskottet har behandlat gränsdragningen mellan skatter och avgifter åtminstone i sitt utlåtande GrUU 66/2002 rd om järnvägslagen, i sitt utlåtande GrUU 67/2002 rd om finansinspektionen samt i sina utlåtanden GrUU 61/2002 rd och GrUU 3/2003 rd, som båda gällde kommunikationsmarknadslagen. Frågan har också behandlats i grundlagsutskottets utlåtande GrUU 9/2004 rd om lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation.

Enligt grundlagsutskottets vedertagna tolkningspraxis är det utmärkande för avgifter att de utgör ersättningar eller vederlag för service som tillhandahålls av det allmänna. Övriga betalningar till staten är däremot i konstitutionellt hänseende i allmänhet skatter.

Grundlagsutskottet har i sina utlåtanden skissat vissa villkor som avgiften bör uppfylla för att den i konstitutionellt hänseende ska vara avgift och inte skatt.

De prestationer som det tas ut avgifter för bör gå att specificera på något vis. Om ett penningbelopp allmänt tas ut för finansiering av någon verksamhet är det snarare fråga om en konstitutionell skatt än en avgift. Även om förutsättningen för avgiftens natur inte ens är full kostnadsmotsvarighet ska emellertid avgiftens storlek och grunderna för bestäm-

mande av den bevara något slag av samband med de kostnader som föranleds av produktionen av prestationen. Ju större skillnaden mellan en avgift och kostnaderna för produktion av en prestation är, inte minst i samband med en offentlighetsrättslig uppgift, desto närmare ligger det till hands att betrakta prestationen som en skatt.

Det spelar också en viss roll om det är frivilligt eller obligatoriskt att ta emot prestationen. Det tyder på en skatt om det inte går att tacka nej till betalningar som det finns en skyldighet att betala och skyldigheten direkt med stöd av lag gäller rättssubjekt som uppfyller vissa rekvisit.

Att en penningprestation möjligen har ett begränsat syfte spelar enligt grundlagsutskottets utlåtandep Praxis ingen roll vid bedömningen av prestationens konstitutionella natur.

Deltagaravgiften i auktionen (6 §) ska bedömas utifrån grundlagsutskottets ovan nämnda kriterier.

Deltagaravgiften hänför sig inte till företag som bedriver en viss slags verksamhet, utan endast de företag som deltar i auktionen i fråga är skyldiga att betala den. Genom auktion beviljas koncession endast för ett specifikt frekvensområde som anges i denna lag och därför är det möjligt att bedriva televerksamhet också utan att delta i auktionen. Det kan alltså anses vara frivilligt att ta emot prestationen.

Genom deltagaravgiften försöker man endast täcka de kostnader som Kommunikationsverket har vid ordnandet av auktionen. Ur denna synvinkel kan det anses att deltagaravgiften är ett vederlag som företaget eller sammanslutningen betalar för auktionstjänsten. Å andra sidan används deltagaravgiften för att täcka de kostnader som Kommunikationsverket har vid ordnandet av en lagstadgad uppgift, dvs. en auktion, och det tyder på att deltagaravgiften har karaktären av en skatt.

Eftersom deltagaravgiften i konstitutionellt hänseende eventuellt kan betraktas som en skatt har den föreslagna bestämmelsen för säkerhets skull utformats så att av den framgår åtminstone grunderna för betalningsskyldighet och avgiftens storlek, de betalningsskyldigas rättsskydd och vilken krets de be-

talningsskyldiga utgör på det sätt som förutsätts i 81 § 1 mom. i grundlagen.

Bestämmelser om koncessionsavgiften finns i 14 § i förslaget. Ett teleföretag som beviljats koncession ska vara skyldigt att betala en koncessionsavgift som är lika stor som det högsta godkända bud som företaget lagt. Koncessionsavgiften kan betraktas som en sådan avgift för användningen av frekvenser som avses i 81 § 2 mom. i grundlagen.

4.6 Myndighetshandlingars offentlighet

Enligt 12 § 2 mom. i grundlagen är handlingar och upptagningar som innehåller av myndigheterna offentliga, om inte offentligheten av tvingande skäl särskilt har begränsats genom lag. Var och en har rätt att ta del av offentliga handlingar och upptagningar.

Riksdagen har i samband med totalreformen av offentlighetslagstiftningen betonat en återhållsam hållning till att bestämmelser om att myndighetsuppgifter är sekretessbelagda placeras i speciallagstiftningen (RSv 303/1998 rd).

I förarbetena till grundrättsreformen (RP 309/1993 rd) har det konstaterats att man måste avvika från offentlighetsprincipen på grund av olika viktiga intressen. Som exempel nämns skydd för privatlivet, affärshemligheter, intressen som hänför sig till nationens säkerhet, bevarandet av relationerna till en annan stat eller finans-, penning- och valutapolitiken.

Därför fanns det i grundrättspropositionen ett lagförbehåll, enligt vilket rätten till uppgifter noggrannare regleras i lag. Grundlagsutskottet skärpte dock förslaget till denna del så att offentligheten kan begränsas endast genom lag och bara av tvingande skäl (GrUB 25/1994 rd). Enligt utskottet kunde begränsningar som det stadgas särskilt om i lag såsom nu betyda att handlingar och andra upptagningar ska hållas hemliga eller att de är offentliga enligt tillstånd.

Skrivningen i lagen och tillkomstdokumentet för revideringen av de grundläggande fri- och rättigheterna visar att det som rättslig norm enligt grundlagen gäller att myndigheternas handlingar är offentliga. Om tvingande skäl talar för det kan dock offentligheten sär-

skilt begränsas genom lag. I synnerhet sekretessskyldigheten bör följaktligen uppfylla tre kriterier: sekretessen grundar sig på tvingande skäl och sekretessgrunderna fastställs genom en bestämmelse på lagnivå, genom vilken offentligheten begränsas särskilt.

I 11 § i propositionen föreskrivs om offentligheten i auktionsförfarandet. Enligt 1 mom. ska namnet på det företag eller den sammanslutning som anmält sig till auktionen och andra uppgifter som lämnats i samband med anmälan inte vara offentliga förrän auktionsförfarandet har avslutats.

Enligt 7 § i offentlighetslagen blir en handling i princip offentlig när myndigheten har fått den. Bestämmelsen innebär till denna del en avvikelse från offentlighetslagen. På de uppgifter som avses i bestämmelsen är det inte möjligt att tillämpa undantagsbestämmelsen i 7 § 2 mom. i offentlighetslagen, eftersom det inte ännu är fråga om bud utan endast om deltagarnas kontaktuppgifter.

En avvikelse från offentlighetslagen är dock nödvändig i detta fall för det första för att hindra förbjudet samarbete i auktionen. Hemlighållande av identiteten på de deltagande företagen och sammanslutningarna före auktionen är också i övrigt en nödvändig garanti för att auktionen ska kunna lyckas. En internationell jämförelse visar att de flesta auktionerna utomlands har ordnats anonymt. Ordandet av auktion mellan anonyma deltagare minskar möjligheterna för auktionsdeltagarna att bedriva taktikspel och höjer därför sannolikt prisnivån på de bud som läggs i auktionen.

De uppgifter som avses i bestämmelsen blir offentliga när auktionsförfarandet har avslutats och därför är avvikelserna från offentlighetsprincipen endast temporär och kortvarig.

Enligt 11 § 3 mom. i förslaget ska andra än vinnande bud vara sekretessbelagda. Bestämmelsen förutsätter en avvikelse från partsoffentligheten i offentlighetslagen.

I 24 § i offentlighetslagen föreskrivs om sekretessbelagda handlingar. Sekretessbelagda handlingar är enligt 20 punkten i paragrafen handlingar som innehåller uppgifter om en privat affärs- eller yrkeshemlighet samt sådana handlingar som innehåller uppgifter om någon annan motsvarande omständighet som har samband med privat näringsverk-

samhet, om utlämnandet av uppgifter ur en sådan handling skulle medföra ekonomisk skada för näringsidkaren, och det inte är fråga om uppgifter som är betydelsefulla för skyddande av konsumenters hälsa eller en hälsosam miljö eller för bevakande av de rättigheter som innehas av dem som orsakas skada av verksamheten eller uppgifter om näringsidkarens skyldigheter och fullgörande av dessa.

Bestämmelser om partsoffentlighet finns i 11 § i offentlighetslagen. Enligt paragrafens 1 mom. har en part rätt att hos den myndighet som behandlar eller har behandlat ärendet ta del av en myndighetshandling som kan eller har kunnat påverka behandlingen, även om handlingen inte är offentlig. En part, hans ombud eller hans biträde har enligt 2 mom. 6 punkten inte den i 1 mom. avsedda rätten när det är fråga om affärs- eller yrkeshemligheter, dock inte anbudspriset, i en annan anbudsgivares anbud i en anbudstävling som har ordnats av en myndighet.

De bud som avses i 11 § 3 mom. i lagförslaget skulle sannolikt omfattas av den affärs- och yrkeshemlighet som avses i offentlighetslagen, men utan uttrycklig undantagsbestämmelse skulle auktionsdeltagarna med stöd av 11 § 2 mom. 6 punkten i offentlighetslagen ändå få veta priserna på varandras bud.

Man har velat förhindra detta med en uttrycklig bestämmelse, eftersom det ringa antalet frekvenser som kan auktioneras ut och den begränsade omfattningen på kommunikationsmarknaden i Finland innebär att redan enbart uppgifter om antalet bud och prisnivån de facto kunde avslöja sådana omständigheter om de andra sökandena som kan betraktas som affärs- och yrkeshemligheter. Uppgifterna om antalet lagda bud och priserna under olika budrundor i auktionen samt uppgifterna om auktionsdeltagarna bildar tillsammans en helhet som t.o.m. kan ge en bild av företagets framtida verksamhetsstrategi på den finska kommunikationsmarknaden.

Risken för att affärshemligheter röjs kan minska företagets vilja att delta i auktionen. Om affärshemligheter röjs kan detta i sin tur skada konkurrensen på kommunikationsmarknaden. Det finns dock inte några särskilda grunder för att offentliggöra andra än

det vinnande budet med tanke på den offentliga makten och tillsynen över de offentliga medlen eller med tanke på tillsynen över individers eller sammanslutningars rättigheter och intressen.

Den föreslagna regleringen ska alltså inte anses vara problematisk med avseende på grundlagen.

4.7 Bedömning av lagstiftningsordningen

Vid beredningen av förslaget har det på de grunder som anförts ovan ansetts att lagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om auktion av vissa radiofrekvenser**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om beviljande av koncession genom auktion för televerksamhet som avses i 4 § 1 mom. i kommunikationsmarknadslagen (393/2003) inom frekvensområdet 2500 — 2690 megahertz. I lagen finns också bestämmelser om radiotillstånd som används inom detta frekvensområde.

Syftet med lagen är att främja konkurrens och säkerställa en effektiv användning av frekvenserna.

2 §

Förhållande till annan lagstiftning

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas också kommunikationsmarknadslagen och lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar (1015/2001) på verksamhet som avses i lagen.

3 §

Teknisk indelning av frekvensområdet

Sammanlagt 14 duplexband på 5 megahertz var auktioneras ut inom frekvensområdena 2500 — 2570 megahertz och 2620 — 2690

megahertz. Frekvenserna inom frekvensområdet 2570 — 2620 megahertz auktioneras ut som ett enda frekvensband på 50 megahertz.

4 §

Beviljande av koncession

Statsrådet ska bevilja koncession som avses i denna lag till det företag eller den sammanslutning som i auktionen har lagt det högsta godkända budet på ett frekvensband eller duplexband, om inte koncessionsmyndigheten har särskilt vägande skäl att misstänka att nationella säkerheten uppenbart äventyras om koncessionen beviljas.

Beslutet om koncession ska fattas på det sätt som bestäms i 8 § 2 mom. i kommunikationsmarknadslagen. Koncession beviljas för högst 20 år.

Koncession kan beviljas för högst 50 megahertz frekvenser per företag eller sammanslutning.

5 §

Anmälan till auktion

Ett företag eller en sammanslutning som vill delta i auktionen ska på förhand göra en anmälan om sitt deltagande till Kommunikationsverket och betala en deltagaravgift som bestäms i 6 §. Anmälan ska inom utsatt tid

göras på en blankett som fastställts av Kommunikationsverket.

I samband med anmälan ska följande uppgifter om företaget eller sammanslutningen ges:

1) namn och företags- eller organisationsnummer eller motsvarande utländska registreringsnummer för ett utländskt företag eller en utländsk sammanslutning,

2) postadress,

3) namnet samt telefonnummer och e-postadress för en sådan kontaktperson som har rätt att företräda företaget eller sammanslutningen i auktionen,

4) utredning om koncernstrukturen och det faktiska bestämmande inflytandet i företaget eller sammanslutningen.

Kommunikationsverket kan meddela närmare föreskrifter om anmälningsblanketten och tidsfristen för anmälan.

6 §

Deltagaravgift

För att täcka de administrativa kostnader som Kommunikationsverket har för ordnandet av en auktion enligt denna lag är företag eller sammanslutningar som anmält sig till auktionen skyldiga att betala en deltagaravgift på 50 000 euro. Deltagaravgiften återbetalas inte även om företaget eller sammanslutningen inte lägger några bud i auktionen.

Avgiften påförs av Kommunikationsverket. I Kommunikationsverkets beslut om påförande av avgift får ändring sökas enligt 21 §.

Avgiften får drivas in utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

7 §

Begränsning av deltaganderätten

Av företag i en koncern som avses i 1 kap. 6 § i bokföringslagen (1336/1997) får endast ett delta i auktionen.

8 §

Förbudet samarbete

De företag som deltar i auktionen får inte samarbeta i anslutning till auktionen. Som förbudet samarbete betraktas:

1) avtal om budens innehåll;

2) utbyte av information om budens innehåll under auktionsförfarandets gång;

3) annan sådan verksamhet mellan deltagarna som syftar till att påverka auktionsförloppet och slutresultatet.

9 §

Auktionsförfarande

Statsrådet förklarar en koncession ledig att sökas. Auktionen ordnas av Kommunikationsverket. Auktionen ska ordnas så att den är objektiv, klar, öppen, icke-diskriminerande samt teknik- och tjänsteneutral. Auktionen kan genomföras med hjälp av ett elektroniskt auktionssystem.

Utgångspriset på de frekvenser som auktioneras ut är 15 000 euro per megahertz.

I auktionen ordnas en eller flera budrundor med stigande bud. Duplexbanden och frekvensbandet enligt 3 § auktioneras ut samtidigt.

Alla bud som läggs under auktionen är bindande tills auktionen avslutas. Kommunikationsverket förklarar auktionen avslutad efter den budrunda då inga nya bud har lagts på något duplexband eller frekvensband. När auktionen avslutas vinner det högsta godkända bud som lagts på respektive duplexband eller på frekvensbandet.

10 §

Närmare bestämmelser om auktionsförfarandet

Kommunikationsverket kan meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas i auktionen. Föreskrifterna kan gälla:

1) läggande av bud;

2) höjande av bud;

3) flyttning av bud mellan ett duplexband och frekvensbandet;

4) fastställande av rätten att lägga bud i respektive budrunda;

5) fastställande av gällande högsta bud;

6) avbrytande eller återkallande av auktionen på grund av ett oöverstigligt hinder eller av någon annan teknisk orsak;

7) andra motsvarande auktionsregler och det sätt på vilket auktionen ordnas tekniskt.

11 §

Offentlighet i auktionsförfarandet

Namnet på de företag eller de sammanslutningar som anmält sig till auktionen och andra uppgifter som lämnats i samband med anmälan är inte offentliga förrän auktionsförfarandet har avslutats.

De vinnande buden offentliggörs när auktionsförfarandet har avslutats. Övriga bud som lagts av ett företag eller en sammanslutning är sekretessbelagda. Kommunikationsverket kan under auktionen lämna uppgifter om det sammanlagda eurobeloppet av de bud som lagts under respektive budrunda i auktionen. Auktionsdeltagarna får dessutom uppgifter om antalet bud som lagts på frekvenserna och om det högsta budet i euro.

I fråga om uppgifternas offentlighet föreskrivs i övrigt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Kommunikationsverket ska utan hinder av sekretessbestämmelserna på begäran till kommunikationsministeriet lämna ut i 1-2 mom. avsedda uppgifter som verket tagit del av då det fullgjort sina uppgifter enligt denna lag och som är behövliga med hänsyn till övervakningen och styrningen.

12 §

Förkastande av bud

Kommunikationsverket ska förkasta ett bud som lagts av ett företag eller en sammanslutning, om det faktiska bestämmande inflytandet i företaget eller sammanslutningen ändras före beviljandet av koncession på ett sådant sätt att företaget eller sammanslutningen inte

längre uppfyller de villkor för deltagande i auktionen som anges i 7 §.

Kommunikationsverket kan besluta att förkasta ett bud som lagts av ett företag eller en sammanslutning, om företaget eller sammanslutningen har lämnat väsentligt felaktiga uppgifter om sådana ärenden som är betydelsefulla med hänsyn till auktionen eller om företaget eller sammanslutningen i övrigt bryter mot denna lag eller mot Kommunikationsverkets föreskrifter och trots uppmaning inte omedelbart rättar sitt förfarande.

Statsrådet kan besluta att förkasta ett bud som lagts av ett företag eller en sammanslutning, om det har särskilt vägande skäl att misstänka att beviljandet av koncession uppenbart äventyrar den nationella säkerheten.

13 §

Koncessionsvillkor

Koncession beviljas för hela landet, med undantag för landskapet Åland.

En koncession kan förenas med villkor enligt 10 § 2 mom. i kommunikationsmarknadslagen.

14 §

Koncessionsavgift

De teleföretag som med stöd av 4 § har beviljats koncession är skyldiga att betala en koncessionsavgift. Koncessionsavgiften är det högsta godkända budet enligt 4 §.

Koncessionsavgiften betalas årligen i jämna poster under koncessionsperioden. Avgiften påförs av Kommunikationsverket. De fem första årliga posterna betalas dock som engångsbetalning när koncessionsperioden börjar.

Avgiften får drivas in utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om verkställighet av skatter och avgifter. Om avgiften inte betalas senast på förfallodagen, tas på det obetalda beloppet ut en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § i räntelagen (633/1982).

15 §

Frekvensreservering och radiotillstånd

Kommunikationsverket beviljar utan ansökan alla koncessionshavare en frekvensreservering enligt 9 § i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar.

Kommunikationsverket beviljar på ansökan ett radiotillstånd enligt 7 § i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar till koncessionshavaren eller till den till vilken en koncession överförs, efter det att koncessionshavaren har betalat de fem första posterna av den koncessionsavgift som avses i 14 § 2 mom.

Kommunikationsverket kan förena ett radiotillstånd med villkor som är nödvändiga för att frekvenserna ska användas effektivt och ändamålsenligt och störningar av radiokommunikationen kunna förebyggas eller avhjälpas. Kommunikationsverket kan ändra radiotillståndets villkor utan samtycke av koncessionshavaren, om det är nödvändigt på grund av ändringar i koncessionen, den användningsplan som fastställts för radiofrekvensen, frekvensföreskrifter eller förpliktelser i internationella fördrag eller om det är motiverat för att förebygga eller avhjälpa störningar av radiokommunikationen.

Kommunikationsverket ska återkalla ett radiotillstånd helt eller delvis om koncessionen upphör att gälla.

Innan verksamheten inleds ska koncessionshavaren underrätta Kommunikationsverket om den teknik som används i radionätet. Om koncessionshavaren ändrar den teknik som används, ska den underrätta Kommunikationsverket om detta innan ändringen genomförs.

16 §

Överföring av koncession

Statsrådet kan på koncessionshavarens begäran överföra en koncession, om det inte har särskilt vägande skäl att misstänka att överföringen hindrar konkurrens, äventyrar en störningsfri radiokommunikation eller uppenbart äventyrar den nationella säkerheten.

Som en överföring enligt 1 mom. betraktas också en förändring av det faktiska bestämmande inflytandet i förhållande till koncessionshavaren. Koncessionsmyndigheten ska omedelbart underrättas om förändringen av det bestämmande inflytandet.

Statsrådet ska besluta om överföringen inom två månader från det att ansökan om överföringen som avses i 1 mom. eller anmälan som avses i 2 mom. anlände.

Överföringen av koncessionen kan också gälla bara en del av de frekvenser som ingår i koncessionen. Koncessionshavaren ska i sin ansökan om överföring av koncessionen redogöra för vem som efter överföringen svarar för betalningen av den koncessionsavgift som avses i 14 §.

Som en överföring av koncession betraktas inte överföring av en koncession inom en koncern mellan moderbolaget och ett dotterbolag som är helt i dess ägo. Statsrådet ska dock underrättas om en sådan överföring.

Koncessionshavarens alla rättigheter och skyldigheter övergår till den nya koncessionshavaren.

När en koncession överförs övergår också helt eller delvis den frekvensreservering eller det radiotillstånd som hänför sig till koncessionen. Den som avstår från en koncession ska omedelbart underrätta Kommunikationsverket om överföringen av en frekvensreservering eller ett radiotillstånd som beviljats koncessionshavaren.

17 §

Ändring och återkallande av koncession

I fråga om statsrådets rätt att ändra ett teleföretags koncession föreskrivs i 11 § i kommunikationsmarknadslagen. Bestämmelser om hörande av koncessionshavaren samt företrädare för teleföretag och användare finns i 118 § 2 mom. i kommunikationsmarknadslagen.

Statsrådet kan återkalla koncession helt eller delvis om koncessionshavaren:

1) allvarligt och upprepade gånger har brutit mot denna lag, kommunikationsmarknadslagen, lagen om radiofrekvenser och teleut-

rustningar, lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation (516/2004) eller någon annan lag som gäller televerksamhet eller de koncessionsvillkor som avses ovan i 13 §; eller

2) inte inom två år från koncessionsperiodens början faktiskt har inlett den verksamhet som koncessionen avser, om inte statsrådet på koncessionshavarens ansökan bestämmer något annat av orsaker som hänför sig till den tekniska utvecklingen eller det allmänna ekonomiska läget.

En förutsättning för återkallande är dessutom att koncessionshavaren trots uppmaning inte inom en skälig tid, minst en månad, rättar sitt förfarande.

Statsrådet kan återkalla en koncession, om en överföring av koncessionen enligt 16 § 2 mom. inte uppfyller de villkor som ställs på en överföring i 16 § 1 mom. En koncessionshavare som gör en överföring av en koncession enligt 16 § 2 mom. kan begära ett förhandsbeslut om behovet av att återkalla koncessionen. Koncessionsmyndigheten ska meddela ett beslut inom två månader från det att ansökan anlände till myndigheten. Om förändringen i det bestämmande inflytandet beror på ett företagsförvärv som enligt lagen om konkurrensbegränsningar (480/1992) ska meddelas till konkurrensverket eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer ("EG:s koncentrationsförordning") till kommissionen, ska koncessionsmyndigheten meddela ett beslut inom två månader från den dag då företagsförvärvsärendet har avgjorts genom ett beslut som vunnit laga kraft.

18 §

Uthyrning av nyttjanderätten till frekvenser

En koncessionshavare kan hyra ut nyttjanderätten till de frekvenser som avses i koncessionen till ett annat företag eller en annan sammanslutning. Koncessionshavaren är dock alltså ansvarig för skyldigheterna enligt koncessionen och det radiotillstånd och den frekvensreservering som hänför sig till den.

Uthyrningen av nyttjanderätten ska godkännas av statsrådet. Statsrådet kan godkänna på ansökan av koncessionshavaren uthyrningen av nyttjanderätten, om det inte har särskilt vägande skäl att misstänka att uthyrningen uppenbart äventyrar den nationella säkerheten. Statsrådet ska besluta om godkännandet inom två månader från det att ansökan anlände.

19 §

Avstående från koncession

Koncessionshavaren kan avstå från en koncession genom att meddela koncessionsmyndigheten detta innan koncessionsperioden går ut.

Av ett teleföretag som har avstått från en koncession helt och hållet tas inte någon koncessionsavgift ut för den återstående koncessionsperioden. Koncessionsavgiften för ett teleföretag som delvis avstått från en koncession sänks i motsvarande mån för den återstående koncessionsperioden.

20 §

Kompletterande auktion

Statsrådet kan förklara en koncession ledig att sökas på nytt, om det bland koncessioner som beviljats med stöd av denna lag blir sådana frekvenser lediga som är ändamålsenliga tekniskt och med hänsyn till en effektiv användning av frekvenserna.

På en kompletterande auktion tillämpas bestämmelserna i denna lag.

21 §

Ändringssökande

I ett beslut som statsrådet och Kommunikationsverket har fattat med stöd av denna lag

får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Statsrådets och Kommunikationsverkets beslut ska iakttas trots att ändring sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

22 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.

2.

Lag**om ändring av 4 och 12 § i kommunikationsmarknadslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kommunikationsmarknadslagen av den 23 maj 2003 (393/2003) 12 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 518/2004, och
fogas till 4 § ett nytt 3 mom. som följer:

4 §

Beviljande av koncession

Om beviljande av koncession genom auktion föreskrivs i lagen om auktion av vissa radiofrekvenser (/).

12 §

Återkallande och överföring av koncession

Statsrådet kan återkalla ett teleföretags koncession helt eller delvis om:

1) teleföretaget allvarligt och upprepade gånger har brutit mot denna lag, radiolagen, lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation eller någon annan lag som gäller televerksamhet eller de koncessionsvillkor som avses i 10 §,

2) teleföretaget inte längre med hänsyn till verksamhetens art och omfattning har tillräckliga ekonomiska resurser att uppfylla sina skyldigheter; eller

3) teleföretaget inte inom skälig tid från koncessionsperiodens början faktiskt har inlett den verksamhet som koncessionen avser, om inte statsrådet på koncessionshavarens ansökan bestämmer något annat av orsaker som hänför sig till den tekniska utvecklingen eller andra verksamhetsbetingelser.

En förutsättning för återkallande är dessutom att teleföretaget trots uppmaning inte inom en skälig tid, minst en månad, rättar sitt förfarande, återställer sina ekonomiska resurser till en tillfredsställande nivå eller visar att verksamheten inletts.

Koncessioner får inte överföras. Statsrådet kan återkalla en koncession, om det faktiska bestämmande inflytandet i förhållande till koncessionshavaren förändras. Anmälan om förändrat bestämmande inflytande ska omedelbart göras till koncessionsmyndigheten. Statsrådet ska fatta beslut om återkallandet inom två månader efter anmälan.

En koncessionshavare kan begära ett förhandsbeslut om återkallande av koncession som sker på basis av 3 mom. Koncessionsmyndigheten ska meddela ett beslut inom två månader från det att ansökan anlände till myndigheten. Om förändringen i det bestämmande inflytandet beror på ett företagsförvärv som enligt lagen om konkurrensbegränsningar (480/1992) ska meddelas till konkurrensverket eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer ("EG:s koncentrationsförordning") till kommissionen, ska koncessionsmyndigheten meddela ett beslut inom två månader från den dag då företagsförvärvsärendet har avgjorts genom ett beslut som vunnit laga kraft.

Överföring av koncession inom en koncern mellan moderbolaget och ett dotterbolag som är helt i dess ägo betraktas inte som en sådan överföring av koncession som utgör förutsättning för återkallande. Koncessionsmyndigheten

digheten ska omedelbart underrättas om en _____
sådan överföring.

_____ Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 27 mars 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Suvi Lindén*

*Bilaga
Parallelltext*

2.

Lag

om ändring av 4 och 12 § i kommunikationsmarknadslagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i kommunikationsmarknadslagen av den 23 maj 2003 (393/2003) 12 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 518/2004, och *fogas* till 4 § ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Beviljande av koncession

Om beviljande av koncession genom auktion föreskrivs i lagen om auktion av vissa radiofrekvenser (/).

12 §

Återkallande och överföring av koncession

Statsrådet kan återkalla ett teleföretags koncession helt eller delvis

1) om teleföretaget allvarligt och upprepade gånger har brutit mot denna lag, radiolagen, lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation eller någon annan lag som gäller televerksamhet eller de koncessionsvillkor som avses ovan i 10 §, eller

2) om teleföretaget inte längre med hänsyn till verksamhetens art och omfattning har tillräckliga ekonomiska resurser att uppfylla sina skyldigheter,

och teleföretaget trots uppmaning inte inom en skälig tid, minst en månad, rättar sitt förfarande eller återställer sina ekonomiska resurser till en tillfredsställande nivå.

12 §

Återkallande och överföring av koncession

Statsrådet kan återkalla ett teleföretags koncession helt eller delvis *om*:

1) teleföretaget allvarligt och upprepade gånger har brutit mot denna lag, radiolagen, lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation eller någon annan lag som gäller televerksamhet eller de koncessionsvillkor som avses i 10 §,

2) teleföretaget inte längre med hänsyn till verksamhetens art och omfattning har tillräckliga ekonomiska resurser att uppfylla sina skyldigheter; eller

3) *teleföretaget inte inom skälig tid från koncessionsperiodens början faktiskt har inlett den verksamhet som koncessionen avser, om inte statsrådet på koncessionshavarens*

Koncessioner får inte överföras. Statsrådet kan återkalla en koncession, om den faktiska bestämmanderätten i förhållande till koncessionshavaren förändras. Anmälan om förändrad bestämmanderätt skall omedelbart göras till koncessionsmyndigheten. Statsrådet skall fatta beslut om återkallandet inom två månader efter anmälan.

Överföring av koncession inom en koncern mellan moderbolaget och ett dotterbolag som är helt i dess ägo betraktas inte som en sådan överföring av koncession som utgör förutsättning för återkallande. Koncessionsmyndigheten skall omedelbart underrättas om en sådan överföring.

ansökan bestämmer något annat av orsaker som hänför sig till den tekniska utvecklingen eller andra verksamhetsbetingelser.

En förutsättning för återkallande är dessutom att teleföretaget trots uppmaning inte inom en skälig tid, minst en månad, rättar sitt förfarande, återställer sina ekonomiska resurser till en tillfredsställande nivå eller visar att verksamheten inletts.

Koncessioner får inte överföras. Statsrådet kan återkalla en koncession, om *det faktiska bestämmande inflytandet i förhållande till koncessionshavaren förändras. Anmälan om förändrat bestämmande inflytande ska omedelbart göras till koncessionsmyndigheten. Statsrådet ska fatta beslut om återkallandet inom två månader efter anmälan.*

En koncessionshavare kan begära ett förhandsbeslut om återkallande av koncession som sker på basis av 3 mom. Koncessionsmyndigheten ska meddela ett beslut inom två månader från det att ansökan anlände till myndigheten. Om förändringen i det bestämmande inflytandet beror på ett företagsförvärv som enligt lagen om konkurrensbegränsningar (480/1992) ska meddelas till konkurrensverket eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer ("EG:s koncentrationsförordning") till kommissionen, ska koncessionsmyndigheten meddela ett beslut inom två månader från den dag då företagsförvärvsärendet har avgjorts genom ett beslut som vunnit laga kraft.

Överföring av koncession inom en koncern mellan moderbolaget och ett dotterbolag som är helt i dess ägo betraktas inte som en sådan överföring av koncession som utgör förutsättning för återkallande. Koncessionsmyndigheten ska omedelbart underrättas om en sådan överföring.